

Onsdag den 26. februar 2014 (D)

1

58. møde

Onsdag den 26. februar 2014 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at myndighederne tilsyneladende kun er bekendt med tre sager siden 1. januar 2012, hvor der er givet dispensation til lastbilchauffører, som tager medicin imod epilepsi, der ellers ville risikere at få frakendt deres kørekort som følge af implementeringen af EU's tredje kørekortdirektiv?

(Spm. nr. S 1011, skr. begr.).

2) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF)

Er ministeren ikke bekymret for, at mange lastbilchauffører, som tager medicin imod epilepsi, mister deres kørekort og dermed deres job som følge af implementeringen af EU's tredje kørekortdirektiv, selv om de ikke har haft epilepsianfald i flere år og sagtens ville have kunnet bevare deres kørekort efter de gamle regler?

(Spm. nr. S 1012).

3) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V)

Hvad er ministerens holdning til det stigende problem omkring personer, der opholder sig ulovligt i Danmark?

(Spm. nr. S 1025. Medspørger: Peter Skaarup (DF)).

4) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V)

Agter ministeren på baggrund af de seneste udmeldinger fra en række politimestre omkring anvendelsen af måltal at tage løsningen op til revision?

(Spm. nr. S 1026. Medspørger: Peter Skaarup (DF)).

5) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at asylansøgere tilsyneladende kan rasere og smadre et asylcenter, uden at det får konsekvenser, og vil ministeren sikre, at der kommer mere åbenhed og offentlighed omkring dette?

(Spm. nr. S 1029, skr. begr.).

6) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Er ministeren enig med Lars Aslan Rasmussen, beskæftigelses- og integrationsordfører for Socialdemokraterne i København, i, at danske salafister skal udvises af Danmark?

(Spm. nr. S 1030, skr. begr.).

7) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)

Hvad mener ministeren, at regeringen bør tage af nye initiativer på sundhedsområdet?

(Spm. nr. S 1027).

8) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)

Mener ministeren, at der er behov for at sende flere opgaver i udbud på sundhedsområdet?

(Spm. nr. S 1028).

9) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karina Adsbøl (DF)

Finder ministeren det tilfredsstillende, at kommunerne øjensynligt tolker lovgivningen forkert, når de meddeler, at der ikke er råd til at sende en pædagog med en udviklingshæmmet på ferie, udflugt og lign., som det fremgår af artiklen »LEV kritiserer kommuner for at misforholke ledsager-regel« på dknyt.dk den 20. februar 2014?

(Spm. nr. S 1023).

10) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karina Adsbøl (DF)

Hvordan vil ministeren sikre, at udviklingshæmmede også fremover kan have en ledsager med på ferie, udflugt og lign., så f.eks. Sølund Musik Festival kan blive ved med at bestå som et vigtigt kulturtilbud til udviklingshæmmede, jf. artiklen »Kendte musikere om mulig festival-lukning: En katastrofe« på www.bt.dk den 20. februar 2014?

(Spm. nr. S 1024).

11) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Hvis det forudsættes, at Danmark tilslutter sig EU's fælles patentdomstol, kan ministeren så garantere, at en lille dansk virksomhed, der måtte have søgt og fået et EU-enhedspatent, kan tage en eventuel patentretstvist ved en dansk domstol og ikke risikerer at skulle føre sagen ved eksempelvis en rumænsk eller græsk domstol?

(Spm. nr. S 1014).

12) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Bekymrer det ikke ministeren, at en lille dansk virksomhed, der efter eventuel dansk tilslutning til EU's fælles patentdomstol måtte have søgt og fået et EU-enhedspatent, risikerer at miste sin patentbeskyttelse også på det danske hjemmemarked, som mange små virksom-

heder er dybt afhængige af, ved en retssag anlagt ved en udenlandsk domstol?

(Spm. nr. S 1015).

13) Til transportministeren af:

Preben Bang Henriksen (V)

Hvad er ministerens holdning til etablering af den tredje Limfjordsforbindelse over Egholm?

(Spm. nr. S 957).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Lovforslag nr. L 137 (Forslag til lov om formidling af fast ejendom m.v.) og

Lovforslag nr. L 138 (Forslag til lov om ændring af lov om stormflod og stormfald. (Dækning af udgifter til genhusning, opmagasinering og flytning samt udbedring af skimmelsvamp m.v.)).

Uddannelses- og forskningsministeren (Christine Antorini):

Lovforslag nr. L 139 (Forslag til lov om ændring af SU-loven og lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser. (Uddannelsesstøtte til uddannelse i udlandet m.v.)).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L 140 (Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om fleksydelse. (Beregning af fleksløntilskud, fortsat tilmelding til fleksydelsesordningen m.v.)).

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 141 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge)) og

Lovforslag nr. L 142 (Forslag til lov om indsamling m.v.).

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. L 143 (Forslag til lov om ændring af lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. (Ophævelse af lovens revisionsbestemmelser)).

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Lovforslag nr. L 144 (Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskattebogen og skattekontrolloven. (Selskabers m.v. registrering af fremførselsberettigede underskud, oplysningspligt om erhvervelse af visse aktier og investeringsbeviser m.v., selvangivelse af kildeartsbegrænsede tab m.v.)).

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 145 (Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. (Udvidelse af den borgerlige vielsesmyndigheds stedlige vielseskompetence)),

Lovforslag nr. L 146 (Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og børneloven. (Simpel vold og seksuelle overgreb som skilsmissegrund m.v.)),

Lovforslag nr. L 147 (Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om socialtilsyn. (Indførelse af takstsystem, godkendelsesordning, kursus i arbejdsgiver- og arbejdslederfunktioner m.v. i ordninger med kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgers-tyret personlig assistance)),

Lovforslag nr. L 148 (Forslag til lov om registrerede socialøkonomiske virksomheder) og

Beslutningsforslag nr. B 58 (Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den valgfri protokol af 13. december 2006 til konventionen om rettigheder for personer med handicap).

Anders Samuelsen (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Beslutningsforslag nr. B 56 (Forslag til folketingsbeslutning om ministres eftervederlag).

Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 57 (Forslag til folketingsbeslutning om dansk initiativ til et forpligtende internationalt klimasamarbejde med progressive i- og ulande (mini-COP-samarbejde)).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:01

Formanden:

Det første spørgsmål er til justitsministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 1011

1) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF)):

Hvad er ministerens holdning til, at myndighederne tilsyneladende kun er bekendt med tre sager siden 1. januar 2012, hvor der er givet dispensation til lastbilchauffører, som tager medicin imod epilepsi, der ellers ville risikere at få frakendt deres kørekort som følge af implementeringen af EU's tredje kørekortdirektiv?

Skriftlig begrundelse

Jf. svaret på spørgsmål nr. 170, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 7. november 2013.

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:01

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Det første spørgsmål er: Hvad er ministerens holdning til, at myndighederne tilsyneladende kun er bekendt med tre sager siden den 1. januar 2012, hvor der er givet dispensation til lastbilchauffører, som tager medicin imod epilepsi, der ellers ville risikere at få frakendt deres kørekort som følge af implementeringen af EU's tredje kørekortdirektiv?

Kl. 13:02

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:02

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at min overordnede holdning jo er, at vi skal sørge for, at dem, som kører rundt på vores veje, især lastbilchauffører, er i stand til at føre de køretøjer, som de har ansvaret for. Det er nogle tunge køretøjer, som jo også ofte kører med høj fart, og som potentielt kan forvolde rigtig, rigtig stor skade. Derfor er der nogle regler for, hvad der skal til, for at man kan få lov til at føre sådan en lastbil.

Jeg vil gerne indlede med at præcisere, at lastbilchauffører ikke frakendes førerretten. Der er tale om, at lastbilchauffører med epilepsi siden 2012 i visse tilfælde har fået sværere ved at få fornyet deres kørekort til lastbil og andre store køretøjer. Det skyldes to EU-direktiver, der med virkning fra 1. januar 2012 har fastsat skærpede krav til de helbredsmæssige betingelser for udstedelse af kørekort. Det gælder særlig for kørekort til gruppe 2, altså til de store, tunge køretøjer. Reglerne har et færdselssikkerhedsmæssigt sigte, og de skal sørge for, at de mennesker, som sætter sig bag rattet i de her meget, meget tunge køretøjer, er sunde og raske og ikke risikerer pludselig at få det dårligt, få et ildebefindende, et anfald eller noget lignende, hvilket i sagens natur vil udgøre en rigtig stor risiko og fare for færdselssikkerheden og dermed også medføre fare for både chaufføren selv og for andres liv og helbred.

Som Justitsministeriet flere gange har oplyst i besvarelser til Folketinget, kan Danmark ikke selv fastsætte lempeligere krav end de krav, der følger af de to direktiver. Og som ministeriet ligeledes har oplyst flere gange tidligere, er den undtagelsesbestemmelse, hvorefter nationale myndigheder kan tillade førere med gode prognoseindikatorer at køre tidligere end efter 10 år uden anfald og medicin, en snæver undtagelse, som kun vil kunne anvendes i helt særlige tilfælde og kun efter en konkret vurdering. Bestemmelsen vil således ikke kunne benyttes til mere generelt at lempe kravene til chauffører med epilepsi.

Kl. 13:04

Formanden:

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:04

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Tak for besvarelsen. Der er ingen tvivl om, at trafikksikkerheden selvfølgelig spiller en væsentlig rolle, især når vi ser på tunge køretøjer.

Det, der så kan undre, er jo, at man nede i Bruxelles kan finde ud af, at man lige pludselig skal ændre de her regler. Fra den ene dag til den anden er det ikke nok, at man som lastbilchauffør har været anfaldsfri og i medicinsk behandling i 10 år. Så skal man altså have været medicinfri 10 år. Det er dog en forunderlig ting, at man tager brødet ud af munden på bl.a. danske lastbilchauffører på grund af, at man nede i EU sidder og laver et nyt kørekortdirektiv.

Det, jeg jo har spurgt lidt ind til, er, hvad ministerens holdning er til, at man bare kan gøre det. For det er, fra den ene dag til den anden, tilsyneladende blevet meget, meget farligt at køre lastbil, hvis man får medicin mod epilepsi – uanset om man så i øvrigt har haft anfald de sidste 30 år. Det spiller ingen rolle. Og lige pludselig, fra den ene dag til den anden, er det altså blevet meget, meget farligt. Det er bare det, jeg ikke forstår. Og når man så har en mulighed for at dispensere, bør man også bruge den.

Som svar på et skriftligt spørgsmål til ministeren har jeg fået at vide, at det ikke er muligt at oplyse, hvor mange dispensationer der er givet, og at det i øvrigt vil være for ressourcekrævende at svare folketingsmedlemmerne på det, de spørger om. Det er selvfølgelig stærkt utilfredsstillende, og det er også baggrunden for, at jeg står her i dag.

Så det, jeg godt kunne tænke mig at få ministerens bud på, er: Hvor mange mister reelt deres kørekort og deres erhvervsmulighed på grund af det her?

Kl. 13:05

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Reglerne er blevet ændret, og det er de blevet, fordi man gerne ville gøre noget godt for trafikksikkerheden. At gøre noget godt for trafik-sikkerheden betyder i den her forbindelse at følge reglerne fra EU, som vi jo altså er en del af. Det gør, at der er nogle anderledes regler for at få lov at køre lastbil, hvis man har epilepsi.

Reglerne er sådan set meget klare i det direktiv, som er blevet vedtaget. Det er jo et direktiv, som vi også skal leve op til. Og det følger af de regler, at der skal være gået 10 år uden anfald og uden indtagelse af medicin mod epilepsi. Nationale myndigheder kan tillade førere med gode prognoseindikatorer at køre tidligere, og det gælder altså også unge med epilepsi.

Så det vil sige, at der jo så i helt særlige tilfælde kan udstedes og fornys kørekort eller gøres noget andet, hvis særlige lægefaglige og sundhedsfaglige forhold taler for det. Men det her vil jo være en lægefaglig vurdering og ikke en, jeg kan stå og redegøre for her.

Kl. 13:06

Formanden:

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:06

Kim Christiansen (DF):

Bekymrer det slet ikke ministeren, at man ikke fra Rigspolitiets side kan redegøre for, hvor mange sager der reelt er, hvor mange mennesker det her berører? Det må da bekymre ministeren en lille smule, at man altså godt kan fratage folk muligheden for at få fornyet deres kørekort, men at man bare reelt ikke ved, hvor mange man gør det for. Jeg synes, det er bekymrende, at man ikke har mere styr på sine statistikker hos Rigspolitiet.

Kl. 13:07

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg kan ikke på stående fod svare på, hvordan det registreres, når afslag på sådan et kørekort bliver givet. Men det, jeg synes er vigtigt at hæfte mig ved i den her sag, er, at EU har bestemt nogle regler. Vi har selv som medlem af EU været med til at bestemme de regler og

fastsætte de regler. Og de regler handler altså om, at vi gerne vil have styr på, hvem det er, der kører rundt i vores lastbiler.

Kl. 13:09

At man kan risikere at få et anfald, når man sidder i et køretøj, som er meget tungt, og som ofte også vil være i stor fart, ville jo potentielt betyde, at man kunne forvolde stor skade. Derfor tror jeg der er mange, der vil være enig i, at der er rigtig god grund til, at vi har nogle regler, der sørger for, at dem, der kører vores lastbiler, ikke er i risiko for eksempelvis at få et epilepsianfald, mens de sidder der.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Kim Christiansen, sidste omgang.

Kl. 13:07

Kim Christiansen (DF):

Jeg er helt med på den her risikovurdering, og jeg hører det, ministeren siger. Det, der bare kan undre mig og alle de mange mennesker, som mister deres job på det her grundlag – i hvert fald alle dem, der har skrevet til mig om det – er jo, at det kan blive så farligt fra den ene dag til den anden, bare fordi man nede i EU fastslår det. Og når man så endelig i Danmark har en dispensationsmulighed, ønsker man åbenbart ikke fra politiets side at udnytte den. Det synes jeg er bekymrende, og jeg kan ikke forstå, hvordan det kan blive så farligt fra den ene dag til den anden. Det er også mit indtryk, at ministeren har et problem med at redegøre for det.

Kl. 13:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det er jo sådan, at for epilepsiramte førere af store køretøjer vurderes det, om der foreligger nogle helt særlige omstændigheder, der gør, at der kan dispenseres fra hovedreglen, altså om der kan dispenseres fra reglen om, at man skal have været anfalds- og medicinfri i 10 år.

Nu bliver jeg spurgt som justitsminister, men her er det jo i virkeligheden politiet, som træffer afgørelsen på baggrund af bl.a. Sundhedsstyrelsens anbefaling om afgørelse i sagen, og hvis ansøgeren ikke er enig i afgørelsen, kan vedkommende klage til Rigspolitiet. Det vil altså med andre ord sige, at der bliver lavet en meget, meget grundig sagsbehandling i de her sager, hvor der også er lægefaglig viden og sagkundskab, der inddrages, og jeg er derfor overbevist om, at de personer, som efter de gældende rammer kan få dispensation i dag, også får det i praksis.

Kl. 13:09

Formanden:

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:09

Spm. nr. S 1012

2) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Er ministeren ikke bekymret for, at mange lastbilchauffører, som tager medicin imod epilepsi, mister deres kørekort og dermed deres job som følge af implementeringen af EU's tredje kørekortdirektiv, selv om de ikke har haft epilepsianfald i flere år og sagtens ville have kunnet bevare deres kørekort efter de gamle regler?

Formanden:

Værsgo.

Kim Christiansen (DF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Er ministeren ikke bekymret for, at mange lastbilchauffører, som tager medicin imod epilepsi, mister deres kørekort og dermed deres job som følge af implementeringen af EU's tredje kørekortdirektiv, selv om de ikke har haft epilepsianfald i flere år og sagtens ville have kunnet bevare deres kørekort efter de gamle regler?

Kl. 13:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det er et nyt spørgsmål, men i virkeligheden er det lidt det samme spørgsmål, og derfor bliver mit svar jo også lidt det samme som det, jeg gav lige før. Jeg synes, det er vigtigt, at vi har nogle regler, der gør, at dem, som kører lastbil, er i stand til det, og at vi ikke behøver at være bekymrede for, at der bag rattet i en lastbil sidder nogle, som kan få et anfald, for sådan et anfald bag rattet i en lastbil kan altså potentielt være meget, meget farligt.

Derfor har man jo i flere år arbejdet med at få fastsat nogle regler. De regler er kommet, og de siger altså, at man skal have været anfalds- og medicinfri i mindst 10 år, medmindre nogle særlige omstændigheder gør sig gældende. Det vil sige, at hvis man har nogle særlige omstændigheder, der gør sig gældende, er der jo også mulighed for, at der kan dispenseres, og det er jo så det, der afhænger af det lægefaglige skøn.

Kl. 13:10

Formanden:

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:10

Kim Christiansen (DF):

Burde man så ikke, vil jeg spørge ministeren, have lavet en implementeringsfase af det her, måske svarende til den her 10-årige periode? Fra den ene dag til den anden siger man, selv om en chauffør har kørt lastbil de sidste 35 år uden anfald, men har været medicinreguleret, at vedkommende skal have været medicinfri i 10 år. Det kan jo ikke lade sig gøre. Det er uladsiggørligt.

Burde man så ikke have haft lavet en indkøringsfase, så man gjorde de mennesker opmærksom på, at hvis de vil have deres kørekort om 10 år, så skal de altså stoppe med medicinen nu? Men så ville man bare have haft et andet problem, nemlig et trafiksikkerhedsmæssigt problem, for der kan godt være nogle, hvis sygdom bliver forværret, hvis de trapper deres medicin ned. Så der er hverken hoved eller hale i det her. Men kunne man ikke lave en overgangsordning?

Kl. 13:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:11

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det mener jeg ikke er fornuftigt at lave i en situation, hvor det, man taler om, er færdselssikkerhed. Man plejer ikke sådan at lave overgangsordninger. Man siger, at nu har vi lavet en faglig vurdering, der lyder, at vi meget, meget gerne vil sørge for, at dem, som kører vores lastbiler og tunge køretøjer, er mennesker, som vi ikke er bekymrede for får et epileptisk anfald, for potentielt kan det være en rigtig farlig situation. Derfor har vi lavet nogle nye regler.

Det følger bl.a. af de regler, at sager om kørekort til bl.a. lastbil og bus til førere med epilepsi skal forelægges for Sundhedsstyrelsen ved indsendelse til den regionale embedslægeinstitution. Sundhedsstyrelsen foretager på baggrund af oplysningerne i sagen en vurdering af, om det kan anbefales, at ansøgerens kørekort fornyes. For førere med epilepsi og med stort kørekort vurderes det, om der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder, at der kan dispenseres fra hovedreglen om, at føreren skal have været anfalds- og medicinfri i 10 år. Det vil sige, at man godt kan søge, og man vil også få en dispensation, hvis man lever op til kravene.

Kl. 13:12

Formanden:

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:12

Kim Christiansen (DF):

Det er jo ikke korrekt, og i øvrigt ved ministeren jo ikke noget om det, for jeg kan ikke få oplyst i mit skriftlige spørgsmål, hvor mange der har fået dispensation, for disse tal findes tilsyneladende ikke.

Jeg står her med en sag fra en borger, som ikke kan få fornyet sit kørekort. Den pågældende borger har ikke mærket noget til sin epilepsi, som den var i ungdomsårene, de sidste 35 år, men er i øvrigt medicinreguleret. Vedkommende klager så til Sundhedsstyrelsen, og Sundhedsstyrelsen siger så på baggrund af de her oplysninger, at der skal være observation af tilstandens stabilitet. Vedkommende kan dokumentere, at der ikke har været anfald i 35 år, men kan ikke få en dispensation. Hvordan kan det gå til?

Kl. 13:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg må sige, at jeg egentlig synes, det er en lillebitte smule useriøst at stå og ville sagsbehandle en enkelt borgers sag her i Folketingets spørgetid. Jeg vil meget gerne have oversendt sådan en sag, jeg vil meget gerne svare på den, men jeg kan jo ikke stå her og vide, hvad der ligger i den sag. Hvad har borgeren af anden medicinhistorie, hvad har borgeren af andre forhold, der gør, at man måske ikke synes, det er forsvarligt? Hvad kan der være af andre omstændigheder? Det kan være, at hr. Kim Christiansen kender til de forhold. Jeg gør i hvert fald ikke.

Det, jeg kan sige, er, at man har mulighed for at anke en afgørelse, hvis man er uenig. Det foregår sådan, at når politiet træffer en beslutning på baggrund af Sundhedsstyrelsens anbefaling, kan ansøgeren, hvis ansøgeren ikke er enig, påklage afgørelsen til Rigspolitiet. Der bliver således foretaget en grundig sagsbehandling, og den synes jeg man skal lade foregå de rigtige steder og ikke i Folketingssalen.

Kl. 13:14

Formanden:

Hr. Kim Christiansen, sidste omgang.

Kl. 13:14

Kim Christiansen (DF):

Jeg synes overhovedet ikke, det er useriøst at forelægge en bekymret borgers sag for ministeren. Jeg skal gerne oversende den, det må jeg nemlig godt for den pågældende borger. Det her er bare en af mange, men det havde været betryggende, hvis justitsministeren kunne have oplyst, hvor mange der er blevet nægtet dispensation, og hvor mange der dermed har mistet deres job.

Med hensyn til anke er det rigtigt, at man anke, man kan klage osv. Den her sag har kørt over 5 måneder. På det tidspunkt er folk

for lang tid siden blevet fyret fra deres job. Der er ikke nogen arbejdsgiver, der har tid til at vente 5 måneder, på at en lastbilchauffør får fornyet sit kørekort, mens man skal igennem diverse klageinstanser. Det her er ganske enkelt ikke godt nok.

Kl. 13:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det er jeg ikke enig i. Jeg synes, vi har lavet nogle regler, som giver mening. Vi har sørget for, at dem, som kører rundt i vores meget tunge køretøjer, skal være lægeligt forsvarligt i stand til at føre det køretøj. Det er en situation, som handler om at sikre både den enkelte chaufførs personlige sikkerhed og så sandelig også alle vi andres.

Jeg ved ikke på stående fod, hvor mange af vores lastbilchauffører som har epilepsi. Det, jeg kan sige, er, at man har mulighed for at søge, og man har mulighed for at påklage afgørelsen, hvis man ikke er tilfreds med den. Ligger hr. Kim Christiansen inde med sager, er man meget velkommen til at sende dem over til mig, men jeg vil gerne holde fast i, at det er useriøst at bede mig om at stå og forholde sig til en enkelt sag i Folketingets spørgetid, når jeg ikke kender baggrunden for det afslag, der er blevet givet. Der kan jo være tusindvis af andre årsager, der lige præcis gør sig gældende i den her sag, men jeg vil meget gerne have den oversendt og meget gerne svare på det.

Kl. 13:15

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:15

Spm. nr. S 1025

3) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V) (medspørger: **Peter Skaarup (DF)**):

Hvad er ministerens holdning til det stigende problem omkring personer, der opholder sig ulovligt i Danmark?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:15

Karsten Lauritzen (V):

Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til det stigende problem omkring personer, der opholder sig ulovligt i Danmark?

Kl. 13:16

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:16

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Ja, hvad er regeringens eller ministerens holdning til det stigende problem omkring personer, der opholder sig ulovligt i Danmark?

Lad mig nu bare igen starte med at slå fast, at det er regeringens fuldstændig klare politik, at der skal være en konsekvens og en hård linje over for udlændinge, som ikke har ret til at opholde sig i landet.

Udlændingeloven bygger på det grundlæggende princip, at en udlænding, som ikke har ret til at opholde sig i Danmark, har pligt til at udrejse. Sker det ikke frivilligt, skal politiet, så vidt det overhovedet er muligt, sende udlændingen hjem, også om nødvendigt med tvang.

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil gerne kvittere for svaret. Jeg må så spørge justitsministeren, hvorfor man ikke gør noget mere for at løse det voksende problem, det er, at personer opholder sig ulovligt i Danmark. Jeg har jo spurgt ind til det, fordi når man sådan kigger på det, får man det klare indtryk, at det altså er et stigende problem. Op mod 40.000 illegale indvandrere opholder sig i Danmark årligt, og det er et tal, som man vurderer er stigende. 75 pct. af dem, der bliver fremstillet i Københavns Dommervagt, er folk, der ikke har fast bopæl i Danmark. En meget stor del af dem er illegale indvandrere, altså folk, der heller ikke har lovligt ophold i Danmark. Det er der, vi så ser den helt store kriminalitetsudfordring. Det er derfor, jeg har taget spørgsmålet op og spørger, hvad regeringens holdning er til det stigende problem med personer, der opholder sig ulovligt i Danmark.

Det er jo fint, at regeringen er imod det. Man kan så stille sig selv det relevante spørgsmål, hvorfor regeringen så ikke gør noget mere ved det, når regeringen nu synes, at det er et problem. Det er så det spørgsmål, jeg godt vil stille justitsministeren. Hvis ministeren mener, at det er et problem og også anerkender, at det er et voksende og stigende problem, hvilket er vores opfattelse i Venstre, hvad agter ministeren så at gøre ved det?

Kl. 13:18

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, jeg hørte hr. Karsten Lauritzen sige, at der er omkring 40.000, som opholder sig ulovligt i Danmark. Det er jo i og for sig spændende, for så ved vi da, hvad Venstre tror der er af borgere i landet, som opholder sig her ulovligt. Hele spørgsmålet og hele det med at tænke på et tal bygger jo på en eller anden forudsætning om, at man ved, hvor mange der er ulovligt i landet. Det ville jo i og for sig være specielt, hvis man kunne komme med sådan et tal, for hvis der er nogle, der er her ulovligt, er det jo nogle, der ikke er registreret. Og derfor kan man vel dårligt sige, hvad tallet er, eller om det er stigende. Det ville jo egentlig også være mærkeligt, hvis der var sådan et tal, al den stund at de mennesker, som der jo altså i givet fald ville være tale om, er mennesker, som lever under jorden, og som jo så netop ikke er registreret nogen steder. Men jeg noterer mig da, at Venstre tror, at det er 40.000. Det er så bare ikke et tal, jeg kan bekræfte.

Kl. 13:19

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:19

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det er sådan set ikke noget, vi har fundet på. Det er faktisk Berlinskes Nyhedsbureau, der har spurgt en række politifolk, og de svarer her i en artikel fra den 12. marts 2012, at der findes ingen opgørelser. Men en rundringning til flere politifolk bekræftede ifølge Berlinske nyheder, at der er mellem 20.000 og 40.000 indvandrere, der opholder sig illegalt i landet.

Vicepolitikommissær Kjeld Farcinsen, der er leder af Udlændingekontrolgruppen i København, bekræfter, at der er tale om et stigende problem. Når politiet i København gennemfører en tilfældig

Kl. 13:16

kontrol, bliver salatfadet fyldt op på få timer. Det er næsten lige meget, hvor de stikker spaden ned, så finder de et eller andet.

Når man hører justitsministeren, må jeg forstå ministeren sådan, at ministeren ikke anerkender, at vi har et alvorligt problem her, og ministeren anerkender ikke, at vi har et voksende problem. Hvis ministeren anerkendte det, hvilket jeg vil anbefale ministeren at gøre – hun kan bare tage ud i virkeligheden og finde ud af det – hvad ville ministeren så gøre ved det?

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at jeg ikke kender tallet på, hvor mange der lever under jorden og ikke er registreret, for jeg kan ikke slå op i noget register og se, hvad tallet er. Det, jeg derimod har tal på, er eksempelvis, hvor mange udlændinge som blev udsendt, fordi de ikke havde noget lovligt opholdsgrundlag i Danmark. Og der kan jeg oplyse, at politiet i 2013 udsendte ca. 1.300 afviste asylansøgere. Det er i øvrigt lidt over dobbelt så mange som i 2012 og det højeste antal i 10 år. Det er altså tal ude fra virkeligheden, vil jeg sige til hr. Karsten Lauritzen, at den her regering sidste år udsendte lidt mere end dobbelt så mange som året før, og i øvrigt er det det højeste tal i 10 år. Det synes jeg sådan set er et tal, som jeg gerne vil nævne igen.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen, sidste omgang.

Kl. 13:20

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil da anbefale ministeren ikke blot at læse de papirer, der bliver stukket hende i hånden af embedsværket, men hele Rigspolitiets udsendelsesrapport. Så ville hun komme frem til, at der ikke var så voldsomt meget at prale af, for situationen er, at hvis man sammenligner antallet, der var i udsendelsesposition i 2012 og i udsendelsesposition i 2013, så er forbedringen 6 personer. Altså, der var 1.525 i udsendelsesposition i 2012 og 1.519 i udsendelsesposition i 2013.

Så jeg er ked af at sige til ministeren, at der ikke er ret meget at være stolt over, for problemet er af nogenlunde samme størrelse, som det har været hele tiden. Og jeg tror, at det vil komme frem, at vi vil se, at der opholder sig rigtig, rigtig mange mennesker illegalt i Danmark. Det, der er spørgsmålet, er: Anerkender regeringen det problem, og hvad vil ministeren gøre ved det?

Kl. 13:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det er jo altid spændende med sådan lidt talgymnastik. Det, jeg gerne vil slå fast i forhold til dem, der er i udsendelsesposition, er, at det jo er korrekt, at det tal stort set er det samme for 2012 og 2013. Men når det er det, er det jo også, fordi der kommer flere asylansøgere til Danmark, og dermed vil der jo også potentielt være flere, som er klar til at komme i udsendelsesposition.

Det, man så kan spørge sig selv om, er, hvad forskellen på den her regering og den tidligere regering er. Jo, den her regering sørger for så hurtigt som muligt at få udvist afviste asylansøgere, fordi vi har den holdning, at dem, som har hjælp behov, skal vi hjælpe og tage os af – det har de ret til – men dem, som kommer her, og som ikke har ret til asyl, skal vi også sørge for rejser ud.

Så det er jo det nye, nemlig at vi rent faktisk får folk til at tage af sted. Det gjorde man ikke tidligere, og jeg synes, det er en glædelig udvikling, at den nye regering åbenbart har kunnet løfte det, som den tidligere ikke kunne.

Kl. 13:22

Formanden:

Jeg overså – og det beklager jeg – at hr. Peter Skaarup også til dette spørgsmål var medspørger, men så tager vi det bare i den omvendte rækkefølge. Værsgo til hr. Peter Skaarup som medspørger.

Kl. 13:22

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg synes, det er en vigtig problemstilling, som hr. Karsten Lauritzen har fat på her, og derfor vil jeg også godt prøve at spørge lidt mere ind til det.

Jeg tror da, alle kan være enige om, at det er utilfredsstillende, at flere og flere udlændinge opholder sig ulovligt i Danmark – ikke mindst personer, der på et tidspunkt har fået at vide, at de ikke skal være i Danmark, men som alligevel er her – og at politiet gang på gang finder de samme personer, der rask væk kommer tilbage og opholder sig her uden nævneværdige problemer eller straf. Det er da krænkende for retsbevidstheden hos rigtig mange danskere.

Det er klart, at en løsning kunne være at indføre en ordentlig grænsekontrol, sådan at uønskede personer slet ikke kom ind i Danmark. Men det har vi desværre ikke fået flertal for eller forståelse for hos regeringen – det kan man rolig sige – selv om vi har forsøgt nogle gange fra Dansk Folkepartis side. Så derfor må man jo ty til nogle andre værktøjer, og der kunne jeg godt tænke mig at spørge justitsministeren, om straffniveauet for at opholde sig ulovligt i Danmark er tilstrækkeligt, eller om ikke det er dér, regeringen så vil sætte ind. Eller hvor vil man sætte ind, når vi nu ved, at det er et stort problem for politiet? Det siger de jo gang på gang.

Kl. 13:23

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Straffen for at opholde sig ulovligt i Danmark eller indrejse, hvis man har et indrejseforbud, blev sat op for ikke særlig længe siden, så det er egentlig ikke det, jeg går rundt og pusler med. Det, jeg gerne vil sige i stedet for, er, at vi har gjort mange ting, for det er jo rigtigt nok, at selvfølgelig er det et problem.

Når der er så mange flere, som er rejst ind, på trods af at de har et indrejseforbud, er det også, fordi den samlede gruppe af mennesker, som er blevet udvist med indrejseforbud, er steget meget. Hvis jeg lige skal nævne et tal, vil jeg sige, at antallet af domme om udvisning med indrejseforbud er steget 250 pct. fra 2005 til 2012. Og antallet af administrative udvisninger er steget endnu mere markant. Så det vil sige, at når gruppen af mennesker, som altså har fået et indrejseforbud, er steget, vil der jo nok også være flere af dem, der er ligeglade og kommer tilbage, og som vi jo så tager igen og sender ud endnu en gang.

Det kan man så være ulykkelig over, og det synes jeg egentlig også at man på en eller anden måde skal være, men det, vi skal sørge for, er, at politiet er til stede, at de ved, hvor de mennesker opholder sig, at de kan få dem ud igen, at man forhindrer, at de begår ny kriminalitet, når de er her. Men det er en utopi at tro, at vi, fordi vi har sendt et menneske ud og sagt, at vi aldrig nogen sinde vil bede om at få et nyt besøg – ellers tak – så kan forhindre, at der er nogle, der alligevel kommer ind over grænsen. Men hvis de kommer ind over grænsen, skal vi være der og sørge for, at vi ved, hvor de er henne,

og hvad de laver, og få dem ud igen, hvis de begår ny kriminalitet – eller i det hele taget få dem ud, for de har ikke ret til at være her.

Kl. 13:25

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:25

Peter Skaarup (DF):

Det, som ministeren siger her, lyder jo rigtig flot, og hvis det var så vel, som ministeren siger det er, altså at der bliver skredet hårdt ind, og at politiet er til stede og har ressourcerne til det, så var det jo fantastisk godt – så skete der jo faktisk det, som vi efterlyser her. Desværre må man jo så bare sige, at når politiets ansatte selv taler om, hvad der foregår – og det gør de jo bl.a. i deres eget blad, Dansk Politik – så er det slet ikke så rosenrødt som det, ministeren lægger frem. Så derfor kunne jeg godt tænke mig at høre: Hvad kommer der af nye initiativer fra regeringen? For vi har mange illegale her, og der er mange, der arbejder ulovligt og udkonkurrerer dansk arbejdskraft, selv om de egentlig slet ikke burde være her.

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg ville sådan set ønske, at det var en debat om social dumping, selv om det ikke er det, jeg er blevet spurgt til, for det vil jeg meget gerne diskutere med Dansk Folkeparti, som jo i mange år sad på hænderne og ingenting gjorde for at løfte lige præcis i forhold til det faktum, at danske arbejdspladser bliver undermineret af folk, som kommer hertil.

Der har den nye regering jo faktisk strammet op og sørget for at lave aktioner, hvor vi koordinerer politi og SKAT og folk fra Beskæftigelsesministeriet, og sørget for, at vi er ude og lave kontrol og går efter bagmændene. Og det er noget af det, der har været brug for i mange år, men som der altså først er taget fat på med den nye regering. For vi tager faktisk social dumping fuldstændig alvorligt – desværre i modsætning til, hvad man gjorde tidligere.

Kl. 13:26

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:26

Spm. nr. S 1026

4) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V) (medspørger: **Peter Skaarup (DF)**):

Agter ministeren på baggrund af de seneste udmeldinger fra en række politimestre omkring anvendelsen af måltal at tage løsningen op til revision?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:26

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Her lyder spørgsmålet: Agter ministeren på baggrund af de seneste udmeldinger fra en række politimestre omkring anvendelsen af måltal at tage løsningen op til revision?

Formanden:

Justitsministeren.

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, jeg har glædet mig til det her spørgsmål, for det er ikke mere end en uges tid siden, at vi havde et møde, hvor vi diskuterede lige præcis de her ting. Og da vi havde det møde, synes jeg egentlig, der var en god stemning, og vi havde en god samtale om, hvad det er, der skal ske. Der er jo blevet gennemført en politireform i Danmark, og der er ikke nogen tvivl om, at den reform har været meget, meget gennemgribende. Den blev måske heller ikke tilrettelagt på den mest elegante måde, men der er gået nogle år nu, og nu står politiet et andet sted, end de gjorde, da man lavede reformen. Jeg synes i virkeligheden, at når jeg kigger på dansk politi i dag, må man sige, at vi har et rigtig, rigtig professionelt og fagligt dygtigt politi. Vi har et politi, som borgerne har stor tillid til, og som der er trykthed omkring, og vi har et politi, som vi kan være stolte af.

Men der er også en ting, der generer, og det er bl.a. den udformning, som de her resultatkontrakter har. Det er en dagsorden, jeg selv har forfulgt tidligere, da jeg var retsordfører. Dengang var der ikke mange fra den borgerlige regering, der havde lyst til at lægge øre til eller endog tale om, hvorvidt det kunne være en god idé måske at gøre tingene på en lidt anden måde. Men nu har piben fået en anden lyd, for nu er de daværende regeringspartier blevet oppositionspartier, og nu vil man gerne være med til at diskutere. Det glæder mig, for det her er en dagsorden, jeg har stået inde for i al den tid, vi har diskuteret det her emne.

Som det også fremgik af vores møde, som vi jo altså havde for en lille uges tid siden, er det nu sådan, at Rigspolitiet har sagt, at de arbejder på et oplæg om, hvordan man kan komme væk fra den måde, man laver målstyring på i dag, og over til at lave nogle mere lokale strategier. Det oplæg, der kommer fra rigspolitchefen, vil blive givet til mig, vi vil drøfte det i forligskredsen, og mit ønske er selvfølgelig, at man kan skabe medejerskab, så den almindelige betjent derude også kan begynde at sige, at det, jeg laver, nu giver mening, altså at man kan afveje tingene ud fra de lokale forhold og sige: Det er det her, vi prioriterer, for i vores område har vi nogle sager, som vi gerne vil prioritere, og som man måske ikke har i andre politikredse – det kan være røverier, vold eller alt muligt andet. Så jeg glæder mig over, at der nu er fælles fodslag, og at også Venstre vil være med til at se på de her ting, så det bliver et forår, hvor vi får en god diskussion af dem.

Kl. 13:26

en bred forligskreds, der ændrede det system, vi har, så det kom til at give mere mening. Det synes jeg da kunne være positivt, hvis det kunne ende sådan.

Kl. 13:26

En af grundene til det er jo, at det har udviklet sig til et andet system, end det oprindeligt var tanken. Og den var, at vi politisk skulle bruge det som et redskab til at styre dansk politi i de større politikredse og sikre, at der er sammenhæng i, hvordan man prioriterer der, hvor kriminalitetsudfordringerne er. Hvorfor det er gået sådan kan der tages lange diskussioner om, men det er altså blevet implementeret på en sådan måde, at man i stedet for at tage hashpusheren, altså den, der sælger hashen, skulle gå efter kunderne, for kunderne er den samme gerningskode, og det ser bedre ud i statistikken. Det er sådan set bare for at få ministerens tilkendegivelse af, at det ikke er det, ministeren forestiller sig med et nyt system. Det var den ene ting.

Det andet er, at vi gerne vil have lidt fart i det her, og hvis vi alle sammen er enige om det her, hvilket jeg kan forstå vi er, så synes jeg da, vi skulle skynde os lidt. For jeg må sige, at det nogle gange er min erfaring, at når man i Justitsministeriet og Rigspolitiet i fællesskab skal lave noget, er det ikke altid hurtighed, der er det vigtigste parameter, så derfor ville det være rart, hvis ministeren her i offentligheden kunne erkende, at vi her efter sommerferien tager en snak om det her, så vi forhåbentlig kan få lavet et nyt system, der kan træde i kraft næste år. Det tror jeg alle vil være glade for.

Kl. 13:31

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:31

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det sidste har vi jo allerede aftalt, så det kan jeg sagtens bekræfte. Nu nævner Venstres ordfører måltal, og jeg vil sige, at jeg faktisk tror, man må konstatere, at vi har fået meget godt ud af de måltal, som er blevet opsat for politiet. Jeg synes, der er kommet meget godt ud af de resultatkontrakter, og jeg synes også, det er vigtigt, at vi har måltal. For det er meget svært at rykke en hel organisation hen mod et bestemt mål, hvis ikke alle er enige om, hvor man skal hen. Men det, der også er vigtigt, er, at vi forstår, hvorfor vi skal gå derhen, og nu er vi et sted, hvor vi derfor kan begynde at bløde lidt op og lade være med at have så rigide mål.

Men det er absolut ikke min intention, at vi ikke skal have mål for, hvad politiet skal levere eller opnå. Vi må bare finde en anden måde at gøre det på, hvor der ikke sidder nogen derude og tænker: Åh, hvorfor er det så stift og rigidt? og at det i virkeligheden ikke det, der er det rigtige mål.

Så det her er altså en proces, hvor vi skal have involveret alle medarbejdere – også de folk, som er på gulvet – sådan at vi kan få formuleret noget nyt. Men jeg vil sige, at vi stadig væk skal have måltal. Vi har fået meget godt ud af de resultatkontrakter, vi har haft; eksempelvis har vi jo sat mål for at nedbringe bestemte typer af kriminalitet, og det er der også blevet leveret på. Men nu skal vi videre og give lidt mere frihed til det lokale.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:32

Karsten Lauritzen (V):

Jamen det er jeg jo helt enig med ministeren i, og det vil jeg da gerne kvittere for at ministeren siger. Jeg håber så bare – det er det her med hastigheden – at vi efter sommerferien kan blive enige med ministeren om noget, som kan træde i kraft næste år. Det tror jeg vil være gavnligt for alle og i øvrigt en fin fjer i hatten til ministeren.

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det var faktisk også for at benytte lejligheden til at give ministeren en mulighed for lidt bredere i offentligheden at fortælle, at ministeren var enig i det brev, som vi borgerlige partier sendte over til ministeren, og som førte til det møde, vi havde i sidste uge. Og det var også for at skubbe på, for at der sker noget hurtigst muligt. Det er nok sådan, at vi har hver vores forskellige fortællinger, men for historieskrivningens skyld må jeg desværre oplyse ministeren om, at ministerens forgænger på ingen måde var enig i, at der var problemer med måltalsregimet – på ingen måde. Der har været sendt adskillige breve, det har været diskuteret ved adskillige forligskredsmøder, men på ingen måde var det noget, den tidligere minister var optaget af – nu er det sagt. Det var jo en bred forligskreds, der indførte det, og derfor synes jeg også, det ville være herligt, hvis det var

Kl. 13:29

Kl. 13:29

Det hjælper vi gerne med i Venstre, når det er relevante og saglige sager. Det var det ene.

Det andet er, at jeg jo er enig i, at det var det rigtige system at bruge på daværende tidspunkt. Jeg må desværre også bare erkende, at det jo bl.a. har ført til, at politiet – når de skal rådgive folk om, hvorvidt de skal indgive en anmeldelse – en gang imellem godt kan komme til at råde folk til ikke at indgive en anmeldelse. For hvis der er færre, der indgiver anmeldelse på forskellige områder, så ser det ud, som om man har løst problemet. Det er jo nogle mekanismer, som vi også skal overveje, når vi skal lave et nyt system, så vi sikrer, at vi får den reelle kriminalitet, der er begået, frem i lyset, og at systemet ikke modarbejder at vise det reelle billede.

Kl. 13:33

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:33

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det sidste vil jeg egentlig godt gå op imod, for jeg synes, det er en lidt grov påstand at påstå, at politifolk råder folk til ikke at indgive anmeldelse. Det kan have store konsekvenser for folk, hvis de ikke har indgivet en anmeldelse – eksempelvis i forhold til erstatning eller andet og i forhold til retsfølelsen. Så jeg ved ikke, hvor Venstres ordfører har det fra.

Men det er klart, man jo sagtens kan have en dialog med en betjent, hvor man siger: Måske var det ikke vigtigt nok. Det skal jeg ikke kunne sige. Men jeg synes måske nok, at det bekymrer mig lidt at høre spørgeren stå og sige, at dansk politi sådan mere eller mindre systematisk fraråder borgere at indgive en anmeldelse. Det er i hvert fald ikke det indtryk, jeg har.

Kl. 13:34

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup som medspørger – i den rigtige rækkefølge denne gang. Værsgo.

Kl. 13:34

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg synes jo, det er rigtig positivt, at ministeren er parat til at ændre på måltallene, som ministeren også har været inde på. For det er jo helt tydeligt, at man rundtomkring i nogle politikredse – bl.a. på grund af at politidirektører måske også gerne vil have en bonus og derfor skal nå nogle bestemte mål – har lavet voldsomme trafikkontroller sent i september måned for at kunne opfylde de der mål, som man ikke lige har nået i løbet af året. Det er der jo ikke meget trafikikkerhed i.

Når det så er sagt, læser jeg jo det, ministeren siger i forskellige medier, på den måde, at de her måltal ikke bliver afskaffet, og det gør resultatlønnen, som politidirektøren får, heller ikke – til trods for at der senest har været en politidirektør, der har sagt, at det er rigtig skidt, og at han slet ikke vil have nogen resultatlønn. Kunne ministeren ikke gøre os klogere på, hvad der egentlig sker? For hvis vi bevarer måltallene og bevarer resultatkontrakterne, hvad er det nye så? Så sker der jo ingenting.

Kl. 13:35

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:35

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Nu bliver der spurgt ind til et arbejde, som er i gang, og rigspolitichefen sagde, så vidt jeg husker, da vi havde mødet, at han ville fremlægge noget for mig til sommer – det kan vi så tale om på den

anden side sommerferien – med henblik på at vi kan få det til at virke, når vi skal lave nye aftaler for næste år.

Men når hr. Peter Skaarup så nævner trafikforseelser, vil jeg egentlig gerne nævne det som en af de ting, der også godt kan siges at have været en succes i forhold til måltallene. Man kan måske godt stille det op og sige: Jo, men skal det lige være 937? Er det det, der er saliggørende, altså at der skal være så og så mange aktioner eller kontroller? Ikke desto mindre må man sige, at da man indførte måltal i forhold til trafikforseelser, havde man flere dræbte i trafikken, end man har i dag. Og man havde omvendt et politisk ønske om at sige: Vi vil gerne have nedbragt antallet af dræbte i trafikken. Hvordan gør vi det? Jamen det gør vi ved at få færre til at køre rundt i påvirket tilstand; det gør vi ved at få folk til at sænke farten; det gør vi ved at passe på de bløde trafikanter, så det ikke er dem, der ender med at blive ofre. Så det handler om, at man laver en strategi for, hvordan man gerne vil nå hen til det mål, som man har.

Jeg tror godt, man måske kan lave strategien på mange forskellige måder, og jeg tror, det er en god idé, at man sørger for, at de medarbejdere, som skal udføre arbejdet, har medejerskab til den måde, man gør det på. Så når jeg nu bliver spurgt: Jamen hvordan skal det virke, hvordan skal det være? kan jeg kun sige: Det har vi jo liggende foran os. Jeg kan sige, hvor det er, vi skal hen, og jeg vil gerne drøfte det med forligskredsen, for vi skal være enige om, hvad det er, vi gør. Men det er sådan, at vi kan gøre det på en anderledes og mere intelligent måde og uden de rigide krav, vi har i dag.

Kl. 13:36

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:36

Peter Skaarup (DF):

Altså, i forlængelse af det sidste, vil jeg sige, at jeg har set ministeren sige, at måltalsystemet i dag er en anelse for rigtigt. Men jeg vil gerne holde fast i, at hvis det bare er, fordi man vil lave en lille ændring af måltalsystemet, så tror jeg altså, at man har oversolgt det i de udtalelser, man kom med fra regeringens side, om, at man nu sådan mere eller mindre vil afskaffe dem. Det vil man åbenbart ikke. Vi har stadig væk det, der hedder resultatkontrakter, der altså siger til politidirektørerne, at der er nogle ganske bestemte ting, de er tvunget til at nå, hvis de vil have den her ekstra løn oveni, når året er omme.

Så vil ministeren ikke godt fortælle, præcis hvad det er, regeringen mener? Hvis man bevarer måltallene, bevarer resultatkontrakterne, er vi jo i min optik lige vidt.

Kl. 13:37

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:37

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det er vi ikke i min, for det kommer an på, hvordan vi udfylder det. Jeg vil gerne om den problemstilling vedrørende bonusser sige, at jeg synes, der er en pointe, og det synes jeg at man må se på. Jeg har personligt den holdning, at jeg synes, det skal være sådan, at man naturligvis skal honorere en chef i det offentlige, som har gjort en god indsats. Men der kan man jo godt knytte det op på nogle andre parametre, end hvor mange cykelbøder der er udskrevet. Det kan man godt, samtidig med at man har mulighed for at honorere en leder for at være moderne og være god til at få organisationen til at fungere. Det er jeg helt sikker på at man kan finde ud af.

I forhold til det med, om vi skal have måltal, er jeg bare nødt til at sige, at vi bliver nødt til at have mål. Og jeg ved ikke, om det, Dansk Folkeparti vil, er, at vi skal have et politi uden mål, og at de

bare selv må finde ud af alting. Det, jeg gerne vil have, er, at vi finder ud af tingene sammen og finder ud af, hvad det er, vi er enige om, hvor det er, vi gerne vil hen, og laver en plan for, hvordan vi når derhen. Og det indebærer i min verden altså også, at vi har nogle mål.

Kl. 13:38

Formanden:

Så er det hr. Karsten Lauritzen for en afsluttende bemærkning.

Kl. 13:38

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Som den afsluttende bemærkning vil jeg da sige til ministeren, at jeg er glad for den dialog, vi har haft her, og jeg synes sådan set, at den dialog, vi havde bag lukkede døre, fortjente også at komme ud i et lidt bredere perspektiv, og det er den så kommet nu. Så får vi jo en forhåbentlig en god proces, så vi i løbet af efteråret kan være med til at få løst det her problem.

Så vil jeg bare sige til det med, at ministeren ikke mener, at der er nogen politifolk, der råder folk til ikke at anmelde, at jeg tror, at ministeren skulle tage ud og snakke med nogle menige betjente, fordi hvis det er svært for politiet at løfte en bevisbyrde eller umuligt for politiet at løfte en bevisbyrde i en sag, så råder de ofte folk til ikke at indgive en anmeldelse. Det kan jeg også godt forstå, men det er jo en konsekvens af det system, vi har sat op, og når det er sådan nogle råd, der bliver givet, betyder det, at vi politikere ikke får et sandfærdigt billede af det, der reelt er kriminaliteten.

Jeg må sige, at det har jeg vedvarende hørt fra mange mennesker rundtomkring, og det er jo altså bl.a. en konsekvens af det måltalsystem, som vi har lavet, og som var det rigtige på daværende tidspunkt, men som også har nogle negative sider, hvor det her så er en af dem. Det synes jeg bare at vi skal tage hensyn til, når vi snakker om et nyt system, fordi vi skal jo som politikere vide, hvad der rent faktisk bliver begået af kriminalitet derud i virkeligheden.

Kl. 13:39

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:40

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Til det sidste vil jeg sige, at det jo er sådan, at anklagemyndigheden aldrig rejser en sag, medmindre man har en eller anden forventning om, at man kan vinde. Og gør man også for ikke at stikke borgerne blå i øjnene, altså sige til en borger: Du er blevet krænkede, og nu får du så lov til at gå ned til en domstol, og der vil du så blive krænkede igen, fordi vi sådan set ikke kan bevise, at du blevet udsat for et overgreb. For at undgå, at man laver den slags dobbelte krænkelse af borgere, som har været udsat for et eller andet grumt, så har vi jo et princip om, at vi ikke rejser en sag mod nogen, hvis vi ikke regner med, at den kan føre til dom.

Det handler også om retssikkerheden for den, der eventuelt vil blive udset som værende den potentielle gerningsmand, fordi ingen skal hives ned og stå på mål for noget, som man ikke kan bevise, at de har gjort. Så det handler om retssikkerhed.

I forhold til at tale med menige politibetjente vil jeg sige, at jeg netop kommer fra et møde i Politiforbundet. Jeg taler bestemt med menige politifolk, og jeg synes, at det er vigtigt, at de også tager medejerskab og ansvar for det nye system, vi skal til at lave, og det glæder mig, at Venstre og Dansk Folkeparti også vil være med til det. Jeg er sikker på, at vi i fællesskab kan få lavet noget, der er rigtig fornuftigt.

Kl. 13:41

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:41

Spm. nr. S 1029

5) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)):

Hvad er ministerens holdning til, at asylansøgere tilsyneladende kan rasere og smadre et asylcenter, uden at det får konsekvenser, og vil ministeren sikre, at der kommer mere åbenhed og offentlighed omkring dette?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Politiet: »Asylansøgere kan rasere og smadre et center, uden at det får konsekvenser«», Den Korte Avis den 20. februar 2014. Link: <http://denkorteavis.dk/2014/politiet-asylan-sogere-kan-rasere-og-smadre-et-center-uden-at-det-far-konsekvenser/>.

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:41

Peter Skaarup (DF):

Tak. Jeg skal læse spørgsmålet op. Det lyder sådan her: Hvad er ministerens holdning til, at asylansøgere tilsyneladende kan rasere og smadre et asylcenter, uden at det får konsekvenser, og vil ministeren sikre, at der kommer mere åbenhed og offentlighed omkring dette?

Kl. 13:41

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Der er ikke nogen tvivl om, at man som asylansøger skal opføre sig ordentligt. Man skal ikke rasere nogen ting. Det tror jeg sådan set står meget, meget klart. For at sætte ind over for kriminaliteten blandt asylansøgere har vi derfor igangsat en række initiativer både på landsdækkende og regionalt plan, som skal løfte indsatsen mod kriminelle asylansøgere, som vi jo godt ved kan være et problem, fordi der kan være tale om mennesker, som også er i en meget presset situation, uanset om de er berettiget til asyl eller ej.

Som en del af det har vi bl.a. lavet en multolerancetilgang, sådan at enhver kriminel handling, som personalet bliver bekendt med, øjeblikkeligt skal meldes til politiet. Derfor har jeg egentlig også svært ved at genkende det billede, som gengives i artiklen, af, at der ikke skrider ind over for kriminalitet i asylsystemet. Jeg kan heller ikke genkende billedet af, at det ikke har haft konsekvenser for asylansøgere, der begår kriminalitet under deres ophold i Danmark. Bliver man som asylansøger dømt for kriminalitet, vil man ud over den strafferetlige konsekvens efter omstændighederne både kunne frihedsberøves under den resterende del af asylbehandlingen og udvises. Så jeg kan simpelt hen ikke rigtig genkende det billede, som hr. Peter Skaarup tegner.

Vi har aftalt procedurer mellem politi og udlændingemyndighederne, som skal sørge for, at asylsagsbehandlingen fremskyndes mest muligt i de sager, hvor der netop er asylansøgere, som har begået kriminalitet. Og hvis en asylansøger opfører sig truende og har en truende adfærd eller udøver voldelige handlinger, så fører det til frihedsberøvelse, og så vil udlændingemyndighederne efter anmod-

ning fra det pågældende asylcenter kunne flytte vedkommende til et andet asylcenter, f.eks. et døgnbemandet. Udlændingemyndighederne vil også kunne beslutte at nedsætte den pågældendes kontante ydelser og altså på den måde give en ekstra sanktion.

Så spørges der til, om jeg vil sørge for mere offentlighed og åbenhed omkring spørgsmålet om kriminalitet i asylsystemet. Jeg forstår den del af spørgsmålet som en henvisning til de udtalelser, der optræder i artiklen, og som kommer fra en anonym politimand, der angiver at have fået et direkte forbud mod at udtale sig i pressen. Jeg finder det selvfølgelig svært at udtale mig om den slags anonyme anklager, som jeg ikke har mulighed for at efterprøve rigtigheden af.

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:43

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Grunden til, at vi har stillet spørgsmålet, er jo, at der i det, der hedder Den Korte Avis, er blevet sat fokus på problemerne med asylansøgere, som går amok på selve centrene og altså laver kriminalitet som f.eks. hærverk og lignende der, uden at det får nogen konsekvenser for de mennesker, der laver balladen, og dem, der udøver volden, for det er der i nogle tilfælde også tale om. Ofte er det så ikke nok, at man bare sender én patruljevogn, får vi at vide i artiklen, for at få ro og orden, nej, der skal sendes flere af sted, og det sker mange gange.

Vi har også tidligere hørt fra medarbejdere på asylcentre, at der er rigtig mange af den slags episoder, som ikke bliver meldt, og det er for os i Dansk Folkeparti at se meget uheldigt. For det skal selvfølgelig meldes, når der laves kriminalitet, og man skal ikke på centrene beskytte nogen, der ikke vil indordne sig under sådan almindelige regler for god opførsel, og slet, hvis man bryder loven på asylcentre. Et af problemerne er jo altså, at ledelsen ikke indgiver anmeldelse, og derfor vil jeg godt stille et spørgsmål til justitsministeren.

Vil ministeren vejlede ledelserne på asylcentre rundt omkring i Danmark om, at de skal indgive anmeldelse af den type voldelige episoder, som har nødvendiggjort politiets tilstedeværelse – ofte med op til flere patruljevogne – så der kan blive foretaget en politimæssig efterforskning af det, der er sket, og så de ansvarlige om nødvendigt kan blive stillet til regnskab for deres gerninger?

Jeg tror også, ministeren må forstå, at det dog kan virke noget negativt på retsfølelsen hos de betjente, der sendes af sted, hvis de oplever, at et center er blevet raseret i forbindelse med hærverk og vold, og ledelsen så siger til dem: Arh, lad os gå stille med det. Hvad er det for et signal, vi sender til dem, der laver den slags ballade? Hvad synes ministeren det er for et signal?

Kl. 13:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen jeg vil sige, at det jo er dybt forargeligt, hvis det har fundet sted, og hvis det er sket. Men jeg har meget, meget svært ved at kommentere på noget, som er fremkommet fra en anonym kilde. Tværtimod kan jeg jo nu stå her som minister og sige: Jamen vi har anlagt en nultolerancetilgang til det, sådan at enhver kriminel handling, som personalet bliver bekendt med, øjeblikkeligt meldes til politiet.

Derfor synes jeg måske nok også, at hr. Peter Skaarup skulle have sagt »angiveligt« i nogle af sine sætninger, for det er jo lidt svært

at løfte en bevisbyrde, som man kun har som et referat fra en anonym politimand, som har deltaget i et interview til artiklen.

Men jeg vil gerne sige, at finder der kriminalitet sted, skal der slås hårdt ned på det. Vi har også gjort det, at vi har intensiveret politiets tilsyn med eksempelvis Center Sandholm, så der sker flere patruljeringer. Vi tager sådan set problemstillingen med kriminalitet meget, meget alvorligt, og vi har en nultolerance, og vi anmelder ting.

Kl. 13:46

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:46

Peter Skaarup (DF):

Det gode spørgsmål til justitsministeren er jo, hvorfor den her kritik kommer anonymt. Hvorfor tror ministeren den gør det? Det gør den jo, fordi det meget ofte kan være sådan, at hvis man blandt politifolk – det kan i øvrigt også være andre offentligt ansatte – tillader sig at sige ting og sager, så er det jo et kendt problem, at det kan få konsekvenser for den enkelte. Man kan få mundkurv på, man kan blive udsat for chikane, forflyttelse, fyring og lignende. Derfor er det klart, at spørgsmålet til justitsministeren må lyde: Hvordan vil ministeren sikre, at der kommer en ordentlig offentlighed omkring den politimæssige indsats på asylcentre, så det ikke er sådan, at ministeren kan gå og sige, at det nok ikke passer, at vi har en anden virkelighed ude i samfundet?

Kl. 13:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:47

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen til det sidste i forhold til offentligheden, vil jeg gerne slå fast, at det ikke bare er min, men også regeringens holdning, at man skal bruge sin ytringsfrihed, og man skal deltage i den offentlige debat med både viden og synspunkter. Det gælder selvfølgelig også dem, som arbejder i det offentlige.

Vi kom jo lidt langt omkring under det sidste spørgsmål, og der blev spurgt til, om årsagen til, at man siger noget anonymt, kan være, at man er bekymret for sanktionerne. Det er jo en problemstilling, som jeg i hvert fald ved at vi deler, og derfor er regeringen jo også på vej med at lave et udvalg, som lige præcis skal se på whistleblowerordninger – også når folk siger noget.

Det er jo en debat, som har stået på i ganske lang tid.

Men når det så er sagt, vil jeg gerne sige, at jeg jo ikke ved, om jeg skal tro på det, der står i den her artikel. Jeg ved, hvad politikken er, og jeg ved ikke noget om, hvorfor der er en enkelt anonym politimand, der har sagt, som han har gjort – hvis han overhovedet findes. Hvordan pokker skal jeg så efterprøve det?

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, sidste omgang.

Kl. 13:48

Peter Skaarup (DF):

Som jeg nævnte tidligere, er det desværre ikke bare en enkelt anonym politimand, vi taler om her. Der er også en række medarbejdere i asylcentre, som har fortalt om nøjagtig de samme ting, altså at der nogle steder er en kultur, hvor man fra nogle asylansøgers side bruger hærverk som instrument, og det er jo også med til at gøre livet vanskeligere for dem, der virkelig gerne vil Danmark, gerne vil indordne sig og håber på så at kunne få asyl.

Altså, et af problemerne ved det her er jo den vrangholdning, man får, hvis det bare bliver skubbet ind under gulvtæppet, og lederen bare siger: Nå ja, det er jo sket, og det politianmelder vi ikke. Det var det, jeg spurgte ministeren om, jeg synes ikke rigtig, jeg fik svar på det.

Kl. 13:51

Så vil ministeren ikke godt her over for Folketinget fortælle, om ministeren ikke er enig i, at den type negativ adfærd, der beskrives i artiklen, skal have konsekvenser. Vi kan ikke leve med, at asylansøgere bare ter sig, som det passer dem, og laver kriminalitet.

Kl. 13:49

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:49

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Der er ingen, der skal te sig, som det passer dem, og bare lave kriminalitet. Og derfor skal man gribe ind, når det sker. I forhold til Center Sandholm er der, siden den her regering trådte til, taget en række initiativer af både Røde Kors og Nordsjællands Politi for at dæmme op for kriminaliteten i Center Sandholm. Og det er jo, fordi vi anerkender, at der er et problem. Der har været mennesker, som har brugt fuldstændig uacceptable metoder, og derfor er der også blevet sat ind over for det. Og der er blevet sat ind over for det, ved at alle medarbejdere nu er blevet instrueret i, at der skal anlægges en nultolerancetilgang, således at enhver kriminel handling, som personalet bliver bekendt med, øjeblikkeligt skal meldes til politiet. Nordsjællands Politi har endvidere besluttet at iværksætte en række politifaglige initiativer, herunder intensivering af politiets tilsyn med centret i form af patruljering flere gange dagligt. Det vil altså med andre ord sige, at vi er på sagen, og at vi gør noget, men hvad en enkelt anonym politimand siger eller gør, har jeg lidt mere svært ved at forholde mig til.

Kl. 13:50

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det sidste spørgsmål til justitsministeren er også af hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:50

Spm. nr. S 1030

6) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Er ministeren enig med Lars Aslan Rasmussen, beskæftigelses- og integrationsordfører for Socialdemokraterne i København, i, at danske salafister skal udvises af Danmark?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »S-ordfører: Salafister skal ud af klappen« fra ekstrabladet.dk den 20. februar 2014. Link: <http://ekstrabladet.dk/112/article2222011.ece>.

Formanden:
Værsgo.

Kl. 13:50

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Det er i en lidt anden boldgade, og alligevel ikke. Spørgsmålet lyder sådan:

Er ministeren enig med Lars Aslan Rasmussen, beskæftigelses- og integrationsordfører for Socialdemokraterne i København, i, at danske salafister skal udvises af Danmark?

Formanden:
Justitsministeren.

Kl. 13:51

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er enig i, at hvis man har gjort noget, som gør, at man kan udvises, så skal man udvises, også hvis man er salafist.

Kl. 13:51

Formanden:
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:51

Peter Skaarup (DF):

Det var da heldigt. Spørgsmålet er jo så, om det sker. For er det egentlig ikke lidt mærkeligt, at det er et fremstående medlem af Socialdemokraterne, nemlig Lars Aslan Rasmussen, som ovenikøbet er ordfører på beskæftigelses- og integrationsområdet, der udtaler sig så markant og klart om, at når man støtter terrorisme – og det er det, der er tale om; salafisterne støtter bl.a. Said Mansour, som er anklaget for støtte til terrorvirksomhed – så skal man udvises af landet?

Er det ikke uheldigt, hvis det så reelt er i strid med Socialdemokraternes landspolitiske opfattelse? For der er jo mig bekendt ikke nogen salafister, der er blevet udvist af landet. Vi har diskuteret det mange gange, og jeg har også diskuteret det med forskellige repræsentanter for Socialdemokraterne, men de siger – når der kommer eksempler frem om fuldstændig vanvittige handlinger eller udsagn fra salafister, der fraråder folk at stemme eller opfordrer til terrorisme og lignende – at de gør alt, hvad de kan. Men der sker ingenting, der er ikke nogen, der bliver udvist.

Så enten følger man Lars Aslan Rasmussen, der tegner butikken hos Socialdemokraterne i Københavns Borgerrepræsentation – og hvis man gør det, skal vi altså udvise nogle salafister, der opfordrer til krig mod Danmark, som de mere eller mindre gør, når de ikke vil have folk til at stemme – eller også gør man ikke, og så skal vi ikke gøre det. Og det er det, der sker nu: Der er ikke nogen, der bliver udvist. Så kan ministeren ikke gøre os lidt klogere på, hvad Socialdemokraternes holdning til det her egentlig er?

Kl. 13:53

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:53

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen det gør jeg da gladelig. Vores holdning er, at man skal udvises, hvis man har begået noget, der gør, at man kan udvises. Vi har jo en lovgivning, og den er sådan set meget, meget klar og tydelig: Har man opfordret til terrorisme, har man begået terrorisme, og dømmes man efter straffelovens bestemmelser om drab, ja, så skal man sådan set udvises, med mindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Så jeg kan ikke se, at der er noget stort dilemma: Vi synes, man skal udvises, hvis man har gjort sig skyldig i en forbrydelse, der betinger, at man kan udvises.

Så forskellen er nok i det spørgsmål, som vi jo kommer frem til, nemlig: Hvad så med Danmarks internationale forpligtelser? Og der er det sådan, at Socialdemokraterne støtter, at man overholder nogle internationale forpligtelser, og derfor udviser vi også dem, som vi kan udvise, men vi overtræder altså ikke vores internationale forpligtelser.

Kl. 13:54

Formanden:
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:54

Kl. 13:57

Peter Skaarup (DF):

Nu tror jeg så, jeg bliver nødt til at spørge lidt videre, for jeg for-
nemmer, at ministeren ikke kommer ret meget nærmere et svar på
det, jeg egentlig spurgte om i første omgang. Så jeg vil prøve at
spørge:

Mener ministeren ikke, det er værd at undersøge, om foreninger
som Kaldet til Islam – det er den forening, der organiserer salafister
– og Hizb ut-Tahrir bør opløses, når de klart opfordrer til terror og
drab på andre mennesker? Mener ministeren i øvrigt ikke, det er be-
kymrende, at herboende ekstremister helt ustraffet kan opildne til
terror, helt ustraffet kan opildne til drab og også ofte kan udnytte de
sociale medier til at få andre til at gøre det samme? Er det ikke no-
get, vi skal gøre noget ved?

Kl. 13:54

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:54

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, jeg bliver fuldstændig lige så forarget som hr. Peter Skaa-
rup, hvis der er nogen, der opildner til terror eller til drab, og jeg bli-
ver lige så vred. Jeg tror, at forskellen måske nok ligger i, at jeg jo
synes, at man også skal kunne løfte en bevisbyrde, inden man kan
beslutte en sanktion og altså gå ind og lave en bestemmelse. Det vil
sige, at der også på en eller anden måde må være en domstol eller en
domstolslignende organisation eller noget, som har taget stilling til
skyldsspørgsmålet.

Nu er det jo sådan i forhold til udvisninger, at hvis en udlænding
skal udvises administrativt – for det kan man sådan set også blive –
så kan det ske, hvis man må anses for at være til fare for statens sik-
kerhed. Der vil så være tale om en konkret vurdering, som afhænger
af de konkrete handlinger, som den pågældende har foretaget. Ud-
lændingeloven indeholder herudover også regler om udvisning ved
dom, altså dom for et strafbart forhold, og det kan f.eks. være udvis-
ning ved dom i tilfælde, hvor en udlænding idømmes frihedsstraf for
overtrædelse af straffelovens bestemmelser om drab og terrorisme.

Vi har de muligheder for at kunne sige til folk, at vi gerne vil ha-
ve, de rejser ud, altså udvise dem, hvis de har begået de her ting.
Men vi overholder vores internationale forpligtelser.

Kl. 13:56

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup for sidste runde.

Kl. 13:56

Peter Skaarup (DF):

Skal jeg forstå det sådan, at ministeren egentlig er rigtig godt tilfreds
med lovgivningen? Eller skal jeg forstå det sådan, at lovgivningen
måske skal forstærkes eller strammes?

Jeg forstår det lidt sådan, at ministeren er rigtig godt tilfreds med
lovgivningen. Så må jeg bare sige, at vi jo har en perlerække af ek-
sempler på personer, der gør alt det, som ministeren siger at ministe-
ren ikke kan lide, og som også Lars Aslan Rasmussen siger han ikke
kan lide, uden at de bliver udvist. Vi har ham, der hedder – han har
taget navneforandring nu – Sam Mansour, der opildner til terror og
er blevet fanget mange gange for det samme, men han er stadig væk
i landet, selv om han har dobbelt statsborgerskab og sagtens kunne
udvises. Så jeg må bare spørge ministeren: Hvad sker der? Hvad
tænker regeringen om det her?

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:57

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, det er en anelse problematisk at skulle udtale mig om
konkrete sager, som jo også kan være konkrete sager, der pågår.
Men det, jeg gerne vil sige, er, at vi har mulighed for at udvise folk,
hvis de har begået nogle ting i forhold til de regler, som jeg lige har
gennemgået, og der er ikke nogen tvivl om, at regeringen synes, at
udvisningsreglerne skal være stramme, for vi er sådan set et åbent
samfund. Vi vil gerne tage imod folk, og vi er glade, når folk bliver
integreret, når de bidrager til vores fællesskab, når de er med som
fuldgyldige borgere. Men er man her kun, fordi man vil lave krimi-
nalitet, opfordre til terror og alt muligt andet, ja, så er sagen jo en
lidt anden.

Men udlændingelovens regler om udvisning er udformet sådan,
at en udlænding, der begår alvorlig kriminalitet, skal udvises, med-
mindre udvisningen vil være i strid med Danmarks internationale
forpligtelser. Og det vil sige, at vi eksempelvis bliver nødt til at tage
højde for, hvor mange år den pågældende har været i Danmark og
hvordan vedkommendes tilknytning til Danmark er. Så kan man ud
fra det se, om man kan udvise, og i tilfælde af at det ikke er i strid
med de internationale forpligtelser, er det det, der sker.

Kl. 13:58

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til justitsministeren.

Det næste spørgsmål er til ministeren for sundhed og forebyggel-
se af fru Sophie Løhde.

Kl. 13:58

Spm. nr. S 1027

7) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Hvad mener ministeren, at regeringen bør tage af nye initiativer på
sundhedsområdet?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:58

Sophie Løhde (V):

Hvad mener ministeren, at regeringen bør tage af nye initiativer på
sundhedsområdet?

Kl. 13:58

Formanden:

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 13:58

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne starte med at kvittere for opposi-
tionens interesse for den sundhedspolitik, som føres. Det tror jeg er
et godt fundament for det fremtidige samarbejde og ønsket om at
forbedre vores fælles sundhedsvæsen til gavn for alle danskere.

På sundhedsområdet har regeringen et klart mål for øje. Vi insi-
sterer på den frie og lige adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet,
og at den helt almindelige dansker skal kunne få behandling på syge-
huset uden at skulle have penge op af lommen. Sundhedsområdet er
kommet rigtig langt under den her regering. Vi har gennemført initi-
ativer, som har været med til at sikre, at vi kommer opdelingen i A-
og B-hold i sundhedsvæsenet til livs.

Som de fleste ved, står sundhedsvæsenet jo over for store udfordringer i de kommende år. For at bevare den frie og lige adgang til sundhedsydelser er vi derfor nødt til at sikre, at vi får mest mulig sundhed for pengene. Regeringens svar er ikke en nulvækst, som vil udhule vores velfærdssystem og dermed også det danske sundhedsvæsen. Vi vil et offentligt sundhedsvæsen for alle, der har behov for behandling. Vores svar på udfordringerne er derfor modernisering og effektivisering frem for mere brugerbetaling.

For regeringen er synlighed om resultater og bedste praksis i behandlingen en væsentlig faktor til at opnå både kvalitet og effektivitet og dermed til at få mere og bedre sundhed for pengene. Vi sætter derfor aktivt fokus på at anvende data og synlighed om resultater på en langt mere proaktiv måde end tidligere. Regeringen insisterer på at bruge ressourcerne i sundhedsvæsenet på det, der giver patienterne og samfundet mest sundhed for pengene, og på, at sundhedspersonalet bruger deres tid på det, de er sat i verden for, nemlig at bidrage til et sundhedsvæsen i verdensklasse.

Kl. 14:00

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:00

Sophie Løhde (V):

Jamen jeg får næsten lyst til, hvis man må det med formandens tilladelse, at donere min taletid til sundhedsministeren. For jeg hørte ikke et eneste bud på det, jeg egentlig spurgte om, nemlig hvad det er, ministeren mener at regeringen bør tage af nye initiativer på sundhedsområdet.

Jeg er hernelde for sådan at få sundhedsministeren til måske at lukke lidt op for posen – det er ikke meget, vi har hørt til ham – og dermed sådan også få lidt at vide om, hvad han går og har af planer. Vi må da formode, at man har nogle ambitioner og nogle ting, som man gerne vil i gang med, når man sætter sig i ministerstolen. Og ministeren skal da ikke tage fejl, jeg har da en stor interesse i regeringen i almindelighed og sundhedsministeren i særdeleshed; det må der ikke være tvivl om på nogen måde.

Jeg ville da ikke synes, det var unormalt, hvis sundhedsministeren i dag kunne fortælle lidt om, hvad han har gjort sig overvejelser, når han nu er blevet ny sundhedsminister. Har man ikke et eneste nyt konkret initiativ, som man påtænker at tage på den post, man nu er blevet betroet?

Kl. 14:01

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jeg tror, at spørgeren i sin formulering af spørgsmålet gør sig selv den uret ikke rigtig at ville dele den store viden, som spørgeren har om den proces, der pågår, og om de initiativer, som regeringen tager.

Men hvis man sådan skal sige det groft, falder det jo i punkterne psykiatrien og psykiatrihandlingsplanen, og regeringen har et lovprogram, som vi skal igennem, og som vi er fælles om. Vi har nogle forebyggelsesmål, som vi skal have implementeret, vi har en synlighedsreform, som jeg også ligesom de andre ting nævnte i svaret på spørgsmålet, ligesom jeg tror, at vi kan nå langt ved afbureaukratisering. Der er en lang række enkelte initiativer, som vil komme, og som alt i alt vil gøre vores sundhedsvæsen bedre og mere effektivt, end det er i dag.

Kl. 14:02

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:02

Sophie Løhde (V):

Tak til ministeren for forsøget på sådan måske at konkretisere det lidt, men det var jo dog initiativer, som jeg har hørt sundhedsministerens forgænger tale mange gange om, og som jo efterhånden har været annonceret og lanceret så mange gange, at vi er holdt op med at tælle. Vi har i lang tid hørt om, at der snart kommer en psykiatrihandlingsplan, og ministeren henviser til lovprogrammet osv.

Altså, der må da være en forskel: Vi har haft en sundhedsminister fra SF siddende, og nu kommer der så en sundhedsminister fra Socialdemokraterne, og jeg troede, at der ville ske sådan en eller anden forskel, at man ville noget forskelligt – uagtet jeg selvfølgelig godt ved, at man også i Socialdemokratiet har fået nye medlemmer på den front. Men hvad er det egentlig, ministeren har? Er der ikke et eksempel på et nyt initiativ, som sundhedsministeren påtænker at tage, og som man har som en ambition om at ændre noget og udrettet noget på sundhedsområdet?

Kl. 14:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:03

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jamen jeg tror, at spørgeren gør sig selv uret, hvis hun havde en forventning om, at det, at der kommer en ny minister, betyder, at politikken grundlæggende lægges om. Den politik, som er ført, og som den her regering kommer til at føre, står jo på det samme regeringsgrundlag, som vi havde tidligere, da SF også var en del af regeringen. Det, der opfylder regeringsgrundlaget, de konkrete initiativer – jeg nævnte jo nogle af dem, nemlig lovinitiativer, handlingsplaner, implementering af forebyggelsesmål, synlighedsreformen, som vi skal langt videre med, afbureaukratisering osv. – er alle sammen initiativer, som er med til at sikre, at vores sundhedsvæsen kontinuerligt bevæger sig den rigtige vej, nemlig mod et sundhedsvæsen, hvor der er fri og lige adgang for alle.

Kl. 14:03

Formanden:

Fru Sophie Løhde, sidste runde.

Kl. 14:03

Sophie Løhde (V):

Det var jo en gentagelse igen, igen af gamle initiativer, som blev lanceret for lang tid siden, og som der vel næppe kan være nogen overraskelse i. Jeg undrer mig dog alligevel over, at man fra regeringens side på den ene side kan sige, uha, SF har haft virkelig stor indflydelse i regeringen, og på den anden side siger man så i dag, jamen i øvrigt gør det overhovedet ingen forskel, om der er en SF'er med i regeringen eller ej – det er selvfølgelig et interessant synspunkt.

Men jeg takker for ministerens besvarelse, om end jeg ikke synes, det var specielt opløftende, at landets nye sundhedsminister ikke i dag kunne komme med bare ét bud på, hvad det er, man godt kunne tænke sig at ændre i forhold til det danske sundhedsvæsen, nu man er blevet udnævnt som ny sundhedsminister.

Kl. 14:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:04

den tilgang, risikerer at hælde barnet – nemlig det fantastiske sundhedsvæsen, som vi har i Danmark – ud med badevandet.

Kl. 14:07

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Men med al respekt er det for mig ikke afgørende, om jeg glæder ordføreren eller ej. For mig er det afgørende, om sundhedsvæsenet bevæger sig den rigtige vej til glæde for de mennesker, som er ude i virkeligheden, at vi bliver ved med at arbejde med forebyggelse, og at vi bliver ved med at arbejde med initiativer, som kan sikre, at behandlingen i vores sundhedssystem bliver endnu bedre. Der ligger en lang række initiativer, og der kommer nye initiativer til, som alle sammen vil sikre, at vi kontinuerligt får et så moderne og effektivt sundhedsvæsen som overhovedet muligt.

Kl. 14:05

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Sophie Løhde.

Kl. 14:05

Spm. nr. S 1028

8) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at der er behov for at sende flere opgaver i udbud på sundhedsområdet?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:05

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at der er behov for at sende flere opgaver i udbud på sundhedsområdet?

Kl. 14:05

Formanden:

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 14:05

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Det helt overvejende fokus for mig som sundhedsminister er, at vi har et sundhedsvæsen, som er karakteriseret ved fri og lige adgang, og at det er et system, der leverer høj kvalitet og effektiv behandling.

Jeg tror grundlæggende på, at konkurrence er godt. Jeg tror, at konkurrence, også blandt regioner, kommuner og sygehuse, er med til at sikre, at de sundhedstilbud, som det offentlige stiller til rådighed, løses bedst muligt og mest effektivt. Derfor har vi jo også lanceret en synlighedsreform, hvor vi i langt højere grad vil have åbenhed om resultaterne i sundhedsvæsenet.

Min erfaring, både fra de tidligere ministerier, jeg har været i, og som borgmester, er, at sund og effektiv konkurrence, på en måde hvor vi hurtigere kan udbrede den bedste praksis, fordi vi kan identificere, hvem vi skal tage ved lære af for at løse problemerne bedre og mere effektivt, er en rigtig god idé. Og min holdning er, at hvis private virksomheder kan være med til at løfte regeringens visioner for sundhedsområdet i form af billigere løsninger og endda af en bedre kvalitet end i det offentlige, så skal vi da gå den vej. Det sker jo også i regionerne og i kommunerne, der af egen drift konkurrenceudsætter opgaver der, hvor de finder det hensigtsmæssigt.

For mig er det her et værktøj, som vi kan bruge til at nå målene om et effektivt, velfungerende sundhedsvæsen, hvorimod jeg tit hører fra den borgerlige side, at det her er noget, som man vil af ideologiske grunde, altså at det i sig selv er målet, at det er privat. Der er jeg bare ikke, og jeg tror, at det måske i virkeligheden er det, der skiller os i vores opfattelser. Jeg er bange for, at man, hvis man har

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:07

Sophie Løhde (V):

Jeg vil jo ikke engang mene, at spørgsmålet om konkurrence handler om ideologi. Altså, for mig er det jo sådan set udtryk for ganske almindelig sund fornuft, nemlig at når man skal ud at købe en vare eller en ydelse, kigger man på prisen, på kvaliteten, sammenligner markedet og ser, hvor man kan gøre sit bedste indkøb – det tror jeg også ministeren gør, når han er ude som privatperson.

Når jeg har stillet det her spørgsmål i dag, skal det jo selvfølgelig ses i lyset af den ganske glimrende rapport, som regeringens produktivitetskommission kom med her for ganske nylig, hvor der jo klart anbefales, at det offentlige langt mere systematisk bør gå efter en øget konkurrenceudsættelse inden for den offentlige sektor. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i Venstre deler den målsætning og synes, det er fornuftigt. Hvorfor? Fordi det jo er en af vejene til, at vi kan få den offentlige sektor til at køre længere på literen, altså at vi også på det område kan få mere sundhed for pengene.

Nu er det – og det kan ministeren jo også læse i Produktivitetskommissionens rapport – et faktum, at man inden for den offentlige sektor konkurrenceudsætter opgaver for, jeg tror, det er lige knap 100 mia. kr. ud af et samlet potentiale på opgaver, der som udgangspunkt kan udbydes, på lige knap 400 mia. kr. Det vil sige, at man ikke spørger systematisk til prisen og kvaliteten tre ud af fire gange, man handler ind. Sådan tror jeg ikke der er nogen af os der ville agere, hvis det handlede om vores egne penge.

Her handler det om, at vi som politikere har et politisk ansvar for at forvalte skatteborgernes penge, og det er derfor, jeg egentlig synes, at det er lidt ærgerligt, hvis sundhedsministeren – når nu han indleder med at sige, at konkurrence er godt – hvilket jeg i øvrigt gerne vil kvittere for – så ikke samtidig siger: Og derfor har vi selvfølgelig også en ambition om, at vi skal sikre, at vi får mest mulig sundhed for pengene, så vi kan bruge pengene på bedre kræftbehandling og andet i stedet for bruge dem på at betale for en ydelse, som vi kunne have fået til en lige så god kvalitet for en lavere pris ved at sende det i udbud.

Så et konkret spørgsmål: Har sundhedsministeren en ambition om, at landets regioner øger konkurrenceudsættelsen, eller er det fuldstændig underordnet for landets sundhedsminister?

Kl. 14:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:09

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Se, her bliver spørgsmålet jo, om vi skulle opstille et kvantitativt mål, f.eks. et procentmål, og sige, at så meget skal i udbud, og det er ikke min opfattelse. Min opfattelse er en pragmatisk tilgang. Vi skal bevæge os den vej, hvor det giver bedre kvalitet, og hvor det giver bedre pris.

Jeg må også sige – belært af erfaring – at det jo ikke er nogen mirakelkur, og det skal man være opmærksom på, når man bringer opgaver i udbud. Men det er et værktøj, som også er i min politiske værktøjskasse, til at sikre, at vi får mest mulig sundhed for pengene.

Kl. 14:10

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:10

Kl. 14:12

Sophie Løhde (V):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der er, skal vi sige meget betydelige forskelle i landets regioners konkurrenceudsættelse, og det indikerer jo i hvert fald også, at der er et betydeligt potentiale. Jeg må formode, at sundhedsministerens forgænger – der nu er socialdemokrat, men som i sin tid som SF-sundhedsminister havde, må jeg sige, ideologiske kvababelser med at se på konkurrenceudsættelse som et instrument til at få mere sundhed for pengene – har ændret holdning, og som socialdemokrat nu mener det samme som sundhedsministeren fra Socialdemokraterne, og dermed at det er et instrument.

Så nu vil jeg blot spørge: Hvis nu vi ser bort fra alle sådan ikke-patientnære opgaver og kigger på servicefunktionerne osv., mener sundhedsministeren så, at regionerne bør gå langt mere systematisk efter at udbyde opgaverne og dermed systematisk spørge til prisen og kvaliteten som et instrument til at sikre mere sundhed for pengene?

Kl. 14:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:11

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Det var lige før, at det blev et spørgsmål til den tidligere sundhedsminister. Jeg kunne godt fornemme, at spørgeren var ked af, at det så er mig, der er sundhedsminister, så hun ikke kunne spørge den tidligere sundhedsminister. Men nu er det altså mig, og derfor vil jeg prøve at svare, sådan som jeg ser på det.

Min holdning er simpelt hen, at udbud er et af de værktøjer, som kan bruges. Hvis man sidder som regionspolitiker, eller hvis man sidder som minister, så vil man da kontinuerlig spørge sig selv: Kunne vi gøre det her bedre? Er det opgaver, der kunne bringes i udbud?

Der er særlige forhold, som gør sig gældende på dele af sundhedsområdet. Spørgeren var – hvis jeg skal være venlig – også lige ved at nævne det i sit spørgsmål, nemlig at der jo er områder, hvor man må forvente, at hvis man bringer noget i udbud, vil der reelt ikke være flere bydende, fordi opgaven har en kompleksitet, som nogle af vores opgaver i sundhedsområdet har. Der skal man jo ikke bringe udbud i anvendelse, fordi det eneste, der er værre end et offentligt monopol, er et privat monopol.

Kl. 14:11

Formanden:

Fru Sophie Løhde, sidste omgang.

Kl. 14:11

Sophie Løhde (V):

Sundhedsministeren må i hvert fald ikke være i tvivl om, at jeg er glad for, at sundhedsministeren sidder i den stol. Han indikerede, at jeg hellere ville have set en anden, men der skal ikke være tvivl om, at jeg er meget glad for at se sundhedsministeren her i salen i dag. Så er det ligesom slået fast, og der er ingen grund til, at nogle af os går hjem med sure miner på den konto.

Jeg har et kort spørgsmål. Sundhedsministeren siger, at udbud er et værktøj, der skal bruges – det har jeg skrevet ned. Når nu det er et værktøj, der kan bruges, er det så et værktøj, der bør bruges mere eller mindre set i lyset af det faktum, at man i landets regioner, når vi ser på konkurrenceudsættelsen, i meget betydeligt omfang ikke systematisk spørger til prisen og kvaliteten, når man indkøber varer og tjenesteydelser for skatteborgernes penge?

Formanden:

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 14:12

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jamen jeg synes faktisk, at det er værd at finde ud af, hvordan opgaverne bliver budt ud i dag. Jeg synes, det er værd at kigge på tværs af kommuner og regioner og se, hvordan det her kan gøres bedre – kan man lære af hinanden? Jeg synes, man bør sikre sig, at man følger, hvad der er best practice, og det gælder ikke bare i udbudssituationer, men også når man i det hele taget har forskellige enheder, der løser parallel opgaver. For mig er det sådan set ikke afgørende, og det er det, det hele drejer sig om, om det er en offentlig eller en privat, der så løser opgaven. Jeg vil bare gerne have, at vi får mest mulig sundhed for pengene til glæde for danskerne.

Kl. 14:13

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Og tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Det næste spørgsmål er til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 1023

9) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karina Adsbøl (DF):

Finder ministeren det tilfredsstillende, at kommunerne øjensynligt tolker lovgivningen forkert, når de meddeler, at der ikke er råd til at sende en pædagog med en udviklingshæmmet på ferie, udflugt og lign., som det fremgår af artiklen »LEV kritiserer kommuner for at misfortolke ledsager-regel« på dknyt.dk den 20. februar 2014?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:13

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Finder ministeren det tilfredsstillende, at kommunerne øjensynligt tolker lovgivningen forkert, når de meddeler, at der ikke er råd til at sende en pædagog med en udviklingshæmmet på ferie, udflugt og lign., som det fremgår af artiklen »LEV kritiserer kommuner for at misfortolke ledsager-regel« på dknyt.dk den 20. februar 2014?

Kl. 14:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:14

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne starte med at slå fast, hvad problemstillingen i artiklen egentlig handler om. KL har for nylig præciseret over for kommunerne, at det ikke er lovligt at opkræve betaling for personaleomkostninger for pædagogisk ledsagelse af hos beboerne, hverken når vi taler om ferier eller udflugter. Nu siger nogle kommuner og botilbud ifølge artiklen, at de ikke længere har råd til den pædagogiske ledsagelse til ferier, udflugter og lign. Det kan hænge sammen med, at de tidligere helt eller delvis har opkrævet betaling for personaleomkostninger hos beboerne.

Loven er ikke ændret, og kommunerne har tidligere tolket loven forkert i forhold til opkrævning af brugerbetaling. Det er naturligvis

godt, at den her praksis med at opkræve ulovlig betaling nu stopper – det skal der ikke herske nogen tvivl om. Det er og bliver et kommunalt ansvar at sikre, at borgerne får en god og helhedsorienteret indsats. Borgerne har retskrav på, at kommunernes indsatser skal forbedre den enkeltes sociale og personlige udvikling. Serviceloven fastsætter ikke retskrav om, at borgere i botilbud skal kunne komme på ferie, men kommunerne kan beslutte at tilbyde ferie med pædagogisk ledsagelse som en del af deres serviceniveau. Det er altså op til den enkelte kommune at fastlægge serviceniveauet for pædagogisk ledsagelse til ferier, udflugter osv.

Jeg kan eksempelvis fortælle, at Køge Kommune tilbyder en årlig ferie på 5 dage, hvor den pædagogiske ledsagelse betales af den enkeltes botilbud.

Kl. 14:15

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:15

Karina Adsbøl (DF):

Skal jeg forstå ministerens svar således, at ministeren mener, at det er helt op til kommunerne? Det vil sige, at hvis kommunerne siger, at de ikke vil give ledsagelse, som der står i servicelovens § 85 de skal, så er det op til dem. Kan jeg ikke få en garanti fra ministeren om, at han vil sikre, at man i forbindelse med Sølund Festival redder de mennesker, der er udviklingshæmmede, så de stadig væk kan få ledsagerordning, som der står i serviceloven de er berettiget til?

Jeg står her med et brev fra KL, hvor der står:

Kommunalbestyrelsen er forpligtet til at yde en række tilbud til voksne med betydelig nedsat fysisk og psykisk funktionsevne, jævnfør serviceloven. Tilbuddene er gratis for borgeren, og kommunen må ikke yde hjælp mod betaling fra borgerne. Dette gælder f.eks., når borgerne har brug for socialpædagogisk bistand i form af ledsagelse eller støtte under ferieophold, på udflugter, weekendture m.m.

Det må jo også gælde i forhold til kulturtilbud. Der står nedenunder: Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt genoptræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Så socialpædagogisk bistand kan dække mange forskellige typer af støtte, det kan bl.a. bestå af ledsagelse, både når der er tale om individuelle og fælles aktiviteter – herunder indkøb, lægebesøg, fritids- og kulturtilbud.

Vil ministeren i forhold til det ikke sikre, at mennesker med handicap kan få deres ledsager med, når det drejer sig om at komme til festival?

Kl. 14:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:17

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

De første ord, som kom ud af spørgerens mund, kunne have været taget ud af min mund, for det er fuldstændig rigtigt – og det var også noget af det, som jeg sagde i min indledende tale – at det jo er kommunens ansvar at forbedre den enkeltes sociale og personlige udvikling. Det er den korte version, og spørgeren kom så med den lange version. Det er jo lige præcis det, der er humlen i det her. Det er kommunernes ansvar. Det er også kommunernes ansvar og de enkelte botilbuds ansvar, men i det her tilfælde især kommunernes, at definere det. Der er nogle – f.eks. Køge Kommune – der har gjort det sådan, at de siger: Vi giver 5 dages ferie, og det er med ledsager. Der er andre, der siger nogle andre ting, og derfor er det jo fuldstændig korrekt, som spørgeren også siger, at det handler om er den personli-

ge udvikling, den sociale udvikling, den pædagogiske udvikling. Men det kan jo være mange ting. Det kan være en festival, det kan være en ferie, men det må være op til de enkelte kommuner og botilbud at sætte rammerne for deres arbejde.

Kl. 14:18

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:18

Karina Adsbøl (DF):

Hvis jeg forstår ministerens svar korrekt, vil ministeren ikke gøre noget i forhold til det her. Men så må jeg jo spørge: Hvordan vil ministeren sikre, at kommunerne lever op til deres ansvar i serviceloven og bruger servicelovens mange paragraffer, som vi har vedtaget herinde? Hvordan vil ministeren sikre, at kommunerne lever op til deres ansvar og benytter de muligheder, der er i serviceloven? Det er jo vigtigt for mennesker, der er udviklingshæmmede, og andre, der har et handicap, at de ikke bliver isoleret, men stadig væk kommer ud og oplever bl.a. festival- og kulturtilbud.

Kl. 14:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:19

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jeg synes selv, at festival- og kulturtilbud er rigtig, rigtig vigtige. Vi har forskellig smag, afhængig af hvem vi er, men det, der er humlen og pointen i det her, er jo, at det må man selv tage stilling til ude i de enkelte kommuner og ude i de enkelte botilbud, og det sker forhåbentlig også i samspil med de enkelte beboere rundtomkring. Men alt andet lige handler det jo om at understøtte den personlige udvikling og de socialpædagogiske forhold, der selvfølgelig også er en del af den udvikling.

Kl. 14:19

Formanden:

Fru Karina Adsbøl for sidsterunde.

Kl. 14:19

Karina Adsbøl (DF):

Som jeg forstår ministerens svar, er ministeren ikke enig med LEV, som kritiserer kommuner for at misfortolke ledsagerreglen. LEV siger jo altså, at når kommunale bosteder og hele kommuner meddeler, at der ikke er råd til at sende en pædagog med en udviklingshæmmet på ferie og lignende, så er det i strid med serviceloven. Det mener de i LEV. Skal jeg forstå det sådan, at ministeren ikke mener, det er i strid med serviceloven, og at man kan gøre, som man vil, i den kommunale praksis?

Kl. 14:20

Formanden:

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold.

Kl. 14:20

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Nu må spørgeren lige nikke, for sådan som jeg forstår spørgsmålet, er det opkrævningen, som man er utilfreds med. Og hvis det er det, som spørgsmålet handler om, så er jeg fuldstændig enig i, som jeg også sagde, at man fra kommunernes side af har opkrævet ulovligt, og det går jeg jo ikke på nogen som helst måde ind for at kommunerne kan. Jeg er rigtig glad for, at man nu har ændret praksis, og der kan man jo sige, at det er den her sag også medvirkende til. Jeg ved

også, at KL har rettet henvendelse til kommunerne, og jeg er rigtig glad for, at den forkerte praksis med at opkræve ulovligt stopper nu. Så hvis det var det, der var spørgsmålet, er vi enige. Hvis ikke det var det, er vi altså ikke enige.

Kl. 14:21

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:21

Spm. nr. S 1024

10) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at udviklingshæmmede også fremover kan have en ledsager med på ferie, udflugt og lign., så f.eks. Sølund Musik Festival kan blive ved med at bestå som et vigtigt kulturtilbud til udviklingshæmmede, jf. artiklen »Kendte musikere om mulig festival-lukning: En katastrofe« på www.bt.dk den 20. februar 2014?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:21

Karina Adsbøl (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at udviklingshæmmede også fremover kan have en ledsager med på ferie, udflugt og lignende, så f.eks. Sølund Musik Festival kan blive ved med at bestå som et vigtigt kulturtilbud til udviklingshæmmede, jævnfør artiklen »Kendte musikere om mulig festival-lukning: En katastrofe« på www.bt.dk

Kl. 14:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:21

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Som jeg har nævnt for et lille øjeblik siden, er det ikke overraskende kommunernes ansvar at sikre, at borgerne kan få støtte i deres sociale og personlige udvikling. Kommunerne skal støtte den enkeltes livsudfoldelse gennem kontakt og tilbud om samvær, aktiviteter osv. Kort sagt skal mennesker med udviklingshæmning have en indholdsrig og helhedsorienteret indsats.

Derfor mener jeg også, at det allerede må være tydeligt, at udflugter og ture er en naturlig del af et botilbud. De mennesker med udviklingshæmning, som alene har behov for ledsagelse og ikke for socialpædagogisk bistand, bliver i dag visiteret til ledsagerordningen. Denne gruppe har mulighed for ligesom at spare deres månedlige timer sammen til f.eks. at deltage i Sølund Musik Festival. Endelig er der heller ikke noget i vejen for, at en beboer kan tilkøbe sig ferie og udflugter hos en privat leverandør, hvis en beboer ønsker flere aktiviteter eller mere ferie, end kommunen tilbyder. Jeg håber, at kommunerne vil finde løsninger, så alle mennesker med udviklingshæmning fortsat får et godt og indholdsrigt liv.

Kl. 14:22

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:22

Karina Adsbøl (DF):

Jeg har forstået, at ministeren mener, at det er kommunernes ansvar, men hvor er ministerens ansvar for, at kommunerne lever op til det

ansvar, de har ifølge serviceloven? Nu spørger jeg med hensyn til den artikel, jeg nævnte lige før. Der står jo her, at LEV kritiserer kommuner for at misfortolke ledsagerreglen. Det er jo, fordi der er opkrævet det her ulovlige gebyr, hvad man ikke må ifølge serviceloven. Så opstår der et nyt problem, for hvis der er nogen, der siger, at de ikke længere kan sende en ledsager med, når man skal til det her, hvordan vil ministeren så sikre, at man kan få en ledsager med, så man stadig væk kan komme til festival?

Kl. 14:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:23

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jo, men det, som spørgeren gerne vil have, er, at jeg går direkte ned og siger til kommunerne, at de skal sende deres beboere til Sølund Festival – det er jo det, det handler om. Her gør jeg i al stilfærdighed gør opmærksom på, at i respekt for det kommunale selvstyre er det altså kommunerne, der selv tager beslutningerne – selvfølgelig også med hensyn til de botilbud, som vi snakker om.

Det sjove og interessante ved det her er, at spørgeren jo gerne vil have en ensretning og har en eller anden forestilling om, at alle gerne vil til Sølund Festival, hvor jeg bare igen i al stilfærdighed siger: Den frihed, der ligger i det kommunale selvstyre, skal bestå, og friheden til at afgøre, hvad der er behov for rundtomkring, skal også bestå, og det kan jo være forskelligt.

Kl. 14:24

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:24

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er helt indforstået med, at det kan være forskelligt, men nu er det her er en vigtig festival for mange af de brugere, som godt kan lide at komme på Sølund Festival. Desuden har der jo været en bekymrende tendens til, at man bygger store institutioner uden for byerne. Det vil sige, at samtidig med at man isolerer borgerne i de store institutioner, siger man, at en ledsageordning er det ikke sikkert de kan få. Det vil jo sige, at man isolerer en stor del af de handicappede mennesker frem for at inkludere dem i fællesskabet.

Så jeg spørger igen, om ministeren har tænkt sig måske at sende et brev ud til kommunerne om, at der er den her mulighed i servicelovens § 85, og at de skal benytte den, så mennesker med handicap kan få ledsagelse, når de skal ud til noget kulturelt eller andet, de gerne vil.

Kl. 14:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:25

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Allerførst vil jeg sige, at jeg har stor tillid til, at kommunerne er gjort opmærksom på det. KL har jo sendt et brev om den her ulovlige praksis, og det går jeg ud fra at man selvfølgelig forholder sig til.

Jeg kan jo ligesom spørgeren godt lide Sølund Festival. Den er jo rigtig, rigtig god. Jeg kan også lide FCK, men det er jo ikke ensbetydende med, at jeg vil sige, at alle skal ind og se FCK, eller at alle skal til Sølund Festival. Det, jeg til gengæld siger, er, at de kommuner, som har lyst til det, har mulighed for at sende deres beboere til Sølund Festival. Det er bare noget, som kommunerne selv tager en

beslutning om, ligesom Køge Kommune har besluttet at sende nogle af deres beboere på en 5-dagesferie sammen med en ledsager. Det har de mulighed for at gøre inden for deres økonomiske rammer, og det må vi jo have respekt for.

Kl. 14:25

Formanden:

Så er det sidste omgang til fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:25

Karina Adsbøl (DF):

I Dansk Folkeparti er vi meget optaget af det her, og jeg må sige, at jeg egentlig synes, at ministeren negligerer det lidt. Vi snakker om en gruppe, som ikke altid lige kan færdes selv, og som har brug for ledsagerhjælp. Der mener jeg jo, at det er ministeren, som har ansvaret på området, og at det er ministeren, som skal handle på området. Så påtænker ministeren lovændringer i forhold til det her for at sikre, at mennesker med handicap kan få ledsagelse, når de skal ud og have nogle oplevelser?

Ministeren siger, det er kommunernes ansvar, og at kommunerne selv må bestemme, om de har lyst til at bruge ledsagerordningen. Men vi ved jo godt ud fra kendskabet til økonomien i kommunerne, at de måske vil nedprioritere det her område, så hvad vil ministeren gøre for at sikre det her område?

Kl. 14:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:26

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Serviceloven fastlægger, som vi har snakket om, et retskrav om socialpædagogisk udvikling og så fremdeles. Men det, som ordføreren bliver ved med at centrere sine spørgsmål om, er to ting. Det ene er, om jeg vil blande mig i det kommunale selvstyres frihed til selv at tilrettelægge arbejdet, og det andet er, om jeg vil blande mig i, om man skal til Sølund Festival. Det vil jeg ikke.

Jeg vil til gengæld lade være det op til kommunerne, hvad det allerede er, at tilrettelægge deres eget arbejde. Og den enkelte kommune har mulighed for at sende deres beboere på ferie, hvis man vil det, hvis man finder det hensigtsmæssigt, eller sende dem til Sølund Festival, hvis man vil det, hvis man finder det hensigtsmæssigt – eller at gå ind og se en FCK-kamp.

Jeg er lige så optaget af Sølund Festival, som spørgeren er, og jeg ser gerne, at man gør det, hvis der er mulighed for det. Men det må være op til de enkelte kommuner selv at administrere deres arbejde.

Kl. 14:27

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold.

Det næste spørgsmål er til erhvervs- og vækstministeren af fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 1014

11) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Hvis det forudsættes, at Danmark tilslutter sig EU's fælles patentdomstol, kan ministeren så garantere, at en lille dansk virksomhed, der måtte have søgt og fået et EU-enhedspatent, kan tage en eventuel patentretstvist ved en dansk domstol og ikke risikerer at skulle føre sagen ved eksempelvis en rumænsk eller græsk domstol?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:27

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Og jeg har følgende spørgsmål: Hvis det forudsættes, at Danmark tilslutter sig EU's fælles patentdomstol, kan ministeren så garantere, at en lille dansk virksomhed, der måtte have søgt og fået et EU-enhedspatent, kan tage en eventuel patentretstvist ved en dansk domstol og ikke risikerer at skulle føre sagen ved eksempelvis en rumænsk eller græsk domstol?

Kl. 14:28

Formanden:

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:28

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil tillade mig allerførst i besvarelsen lige at gøre opmærksom på – også til seere og andre – den glædelige begivenhed, der skete for nylig, hvor vi jo fik mulighed for at melde ud, at vi har lavet en bred politisk aftale i Folketinget om, at vi laver en lokal afdeling af den fælles patentdomstol her i København. Det er jo en fordel med en lokal afdeling af patentdomstolen, for så sikrer vi, at danske virksomheder får mulighed for at føre deres sager i Danmark.

De processprog, vi får, bliver både dansk og engelsk, og der vil altid, som følge af at vi laver en lokal afdeling, være en dansk dommer i dommerpanelet. Det betyder eksempelvis – i forbindelse med det spørgsmål, der bliver stillet her – at hvis en lille dansk virksomheds patent bliver krænkert, lad os sige i fem europæiske lande, herunder Danmark, får virksomheden også mulighed for at anlægge sag ved den lokale afdeling af den fælles patentdomstol her i Danmark.

Omvendt er det selvfølgelig sådan, at hvis patentet alene er blevet krænkert i Grækenland, er det som udgangspunkt i Grækenland, at man skal føre sagen. Men det er ikke sådan, at det vil være ved en græsk domstol. Det vil jo være ved den fælles patentdomstols lokale afdeling i Grækenland eller den regionale domstol, som måtte gælde i forhold til Grækenland, at man ville skulle føre sagen. Den er jo indrettet sådan, at der maksimalt kan sidde en fra hvert enkelt land, hvis man har en lokal, og så er det ellers et internationalt dommerpanel, som dømmer hele tiden.

Så det vil ikke være sådan, som det er i dag, at man, hvis man nu f.eks. får krænkert sit patent i Grækenland, skal ned igennem de græske retsinstanser. Det skal man ikke længere. Fremover vil det være sådan, at hvis det går på den europæiske enhedspatentdomstol, er det den og dens funktioner, man skal benytte.

Kl. 14:30

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:30

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Når jeg nu har spurgt, skyldes det, at da man indgik aftalen om at lave en lokal afdeling, hvilket jo i øvrigt hele tiden har været en mulighed – tidligere har man forsøgt at lave en regional afdeling af patentdomstolen – så blev det jo udlagt, som om det nu til enhver tid er muligt for en dansk virksomhed at føre retssagen i Danmark.

Det er faktisk derfor, jeg spørger, og der er jeg glad for svaret, for svaret viser åbenlyst, at det jo ikke nødvendigvis er tilfældet. Det kan jo stadig væk netop blive sådan, at en lille eller en mellemstor virksomhed skal rejse til en anden patentdomstol i et andet land. Så

svaret er vel egentlig meget simpelt, at man ikke kan sikre, at sagen for en lille virksomhed altid skal føres i Danmark.

Kl. 14:34

Kl. 14:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:31

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Det er korrekt. Det, der alene bliver fordelen, er, at hvis det er på området for enhedspatenter og ikke i forhold til nationale ting, er man sikret, at dommerne ikke kun er nationale, og at det er det samme system, man møder, uanset hvor man er henne, men at man så at sige rejser lidt, alt efter hvor krænkelsen er sket. Og det er jo også på den måde, hvorpå dommerne skal bevæge sig rundt i forhold til enkelte europæiske lande.

Jeg tror, det vil være en fordel for en mindre dansk virksomhed, som får krænket sit patent i lad os sige Bulgarien, Rumænien eller Grækenland, for man er jo i virkeligheden kun nødt til så at tage et sted hen og få ført sin sag og forhåbentligvis få ret – hvis man har det. Man er ikke nødt til også at føre den begge steder. Hele humlen ved systemet er jo, at hvis man først har fået en afgørelse et sted, gælder den alle de lande, som har tilsluttet sig patentdomstolen. Og det er jo en kolossal fordel for en lille virksomhed, som man må antage ikke har så mange penge til at føre retssager og andet for.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:32

Pia Adelsteen (DF):

Men stadig væk er en lille eller mellemstor virksomhed ikke sikret at kunne føre sagen i Danmark. Og det, der undrer mig, er den pressemeddelelse, der kom fra Erhvervs- og Vækstministeriet, hvori det blev sagt, at vi fra dansk side er interesserede i, at danske virksomheder kan få sagerne afgjort i København; lidt populært sagt skal det ikke være virksomhederne, men dommerne, der skal rejse. Det er så departementschef Michael Dithmar, der har sagt det.

Det passer jo så ikke, for om en lille og mellemstor virksomhed kan føre sagen i København, er helt afhængigt af, hvor krænkelsen har fundet sted.

Kl. 14:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:33

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Det kommer jo helt an på, hvad det er for typer af sager, vi taler om. Og langt de fleste sager bliver mig bekendt i dag ført i Tyskland, fordi det er der, man udtager sager om patenter og ansøger om det. Men det afhænger meget af sagens karakter, og hvad det er for en sag. Nu har man i hvert fald her åbnet for, at danske firmaer – hvis det involverer danske firmaer, som lige pludselig bliver anklaget – i langt de fleste tilfælde får mulighed at føre sagen i Danmark. Man kan selvfølgelig omvendt sige, at i netop det eksempel, der nævnes her, hvor det eneste sted, der foregår en krænkelse, er lige præcis Grækenland, så er det jo naturligt, at det er der. Sådan ville det også være i dag, hvis man så det problem opstå.

Kl. 14:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Pia Adelsteen.

Pia Adelsteen (DF):

Det var så bare en bekræftelse. Jeg tror ikke, at jeg har mere at spørge om i forhold til det her, for det vil stadig væk være sådan, at man skal rejse, hvis krænkelsen finder sted i et andet land og man har et EU enhedspatent.

Kl. 14:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmålet er afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål, og det er også fra fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 1015

12) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Bekymrer det ikke ministeren, at en lille dansk virksomhed, der efter eventuel dansk tilslutning til EU's fælles patentdomstol måtte have søgt og fået et EU-enhedsopatent, risikerer at miste sin patentbeskyttelse også på det danske hjemmemarked, som mange små virksomheder er dybt afhængige af, ved en retssag anlagt ved en udenlandsk domstol?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:34

Pia Adelsteen (DF):

Spørgsmålet lyder: Bekymrer det ikke ministeren, at en lille dansk virksomhed, der efter en eventuel dansk tilslutning til EU's fælles patentdomstol måtte have søgt og fået et EU-enhedsopatent, risikerer at miste sin patentbeskyttelse også på det danske hjemmemarked, som mange små virksomheder er dybt afhængige af, ved en retssag anlagt ved en udenlandsk domstol?

Kl. 14:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:34

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Det er jeg faktisk ikke bekymret over, for det er sådan i dag, at hvis man nu er en mindre dansk virksomhed og kun ønsker at udtage patent – lad os sige i Danmark, Sverige og Tyskland – så kan man gøre det, og det kan man også gøre fremover.

Søger man derimod et enhedspatent, hvilket vil sige, at man vil have sit patent til at gælde i hele Europa, så må det jo stå sin prøve, sådan at det patent også er i orden. Og hvis man på den baggrund bliver dømt og den fælles patentdomstol siger, at det her patent ikke er et, man kan gøre krav på at få penge for, fordi det åbenbart er nogle andre, der har det patent eller de rettigheder, så er det vel rimeligt nok – uanset om det er i Danmark, Italien eller Portugal, eller hvor det er henne. Så man kan altså fremover begge dele, og jeg synes jo, at fordelene ved, at man kan søge om at få et patent og kan få det i alle lande, er indlysende, for så kan man håndhæve rettighederne alle steder.

Men det skal vel også være sådan, at det patent, som man har, skal gælde og være i orden. Man kan jo ikke bare bede om et eller andet, som man så senere får underkendt. Jeg mener og tror, at den måde domstolen bliver sammensat på fremover med eksperter og dommere, som ved meget om det her, vil have til følge, at danske firmaer får en ekstra god retsbeskyttelse.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Pia Adelsteen.

Pia Adelsteen (DF):

Der må jeg så sige at vi i Dansk Folkeparti er dybt uenige. Vi mener faktisk, det vil være en helt klar fordel at stå uden for patentdomstolen, således at man har sit hjemmemarked. Man kan jo altid søge et EU-enhedspatent alligevel, det kan man jo, men så har man trods alt sit hjemmemarked.

Jeg er lidt i tvivl om svaret fra ministeren, for jeg går da ikke ud fra, det er sådan, at man i Danmark i dag søger et patent, som man ikke kan håndhæve. Man får vel ikke bare et patent sådan ud af den blå luft; der er nogle ting, der bliver undersøgt. Så jeg forstår faktisk ikke helt svaret, og jeg undrer mig lidt over, at ministeren ikke er lidt mere bekymret i forhold til de små og mellemstore virksomheder, for det er jo hele hjemmemarkedet, der kan ryge, hvis man mister enhedspatentet.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg er ikke bekymret, for hvis man søger et enhedspatent – altså, i øjeblikket kan man jo have et patent på det danske marked eller på det svenske marked – så får man netop som en lille virksomhed mulighed for lige pludselig at få det i, lad os sige 27 lande på en gang. Det er jo en kæmpestor fordel. Men det, jeg bare siger med det hypotetiske eksempel, er, at hvis man nu bliver fradømt sin rettighed, altså sit patent her, så er der jo en grund til det – eksempelvis at man ikke har retten til det her patent. Og den lov må man jo følge, det er kun rimeligt. Så det er det, jeg forholder mig til i svaret.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Pia Adelsteen.

Pia Adelsteen (DF):

Men alt andet lige kan man sige, at når en virksomhed har et enhedspatent, og hvis Danmark står uden for EU-enhedspatentet, så har virksomheden stadig væk sit hjemmemarked, hvis den har patentet i Danmark. Man kan altid søge et EU-enhedspatent ved siden af – det kan man jo godt. Men for mig at se vil det være en klar fordel, at Danmark ikke er med i det, specielt fordi vi endnu ikke helt har styr på, hvordan domstolen kommer til at fungere.

Når man så søger et enhedspatent – og det bliver ikke i 27 lande; så vidt jeg husker, er der et par lande, Italien, Spanien, som ikke er med, og Kroatien er jeg ikke sikker på har besluttet sig endnu – så vil det jo være muligt, selv om Danmark ikke er med, at have EU-enhedspatentet.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg mener jo, det vil være en fordel, at vi er med, al den stund at vi så får mulighed for at påvirke, hvordan processerne skal køre. Vi får mulighed for at udpege dommere, og vi får lov til at medvirke i for-

Kl. 14:36 hold til den ekspertise, vi nu engang har. Jeg synes, det er en fordel at være med frem for at stå udenfor.

Så må jeg jo også sige, at det vel stadig væk er sådan, at man uanset hvad kan nøjes med at lade sit patent gælde i eksempelvis Danmark og Sverige, hvis det er det, man ønsker. Det er et frivilligt tilbud, og man kan bare lade være med at benytte sig af det – også fremover. Så der er ikke nogen tvang forbundet med det her.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Pia Adelsteen.

Pia Adelsteen (DF):

Men det vil vel stadig væk være patentdomstolen, der skal benyttes, selv om man kun har et dansk patent. Det går jeg ud fra, jeg er lidt i tvivl om det, men det kan være, ministeren kan svare på det.

Så undrer jeg mig i øvrigt lidt over det her med processerne ved domstolen. For mig bekendt er det sådan, at man har nedsat en administrativ komité, der skal beslutte, hvordan processerne ved domstolen kommer til at fungere. Og det, der er hele kernen i det her, er jo netop, at det er en administrativ komité, der skal beslutte processerne. Ergo er det ikke så meget indflydelse, vi får fra dansk side.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Men man har jo ikke udliciteret alt til nogle mennesker, som man overhovedet ikke har styr på. Altså, når man laver en mellemstatslig aftale, får man også indflydelse på konstruktionen. Det skulle gerne være det, der er pointen med det.

Jeg ser sådan på det, at den her patentdomstol sådan set bare er et praktisk, godt redskab, som virksomhederne kan få lov til at tilvælge. Man behøver ikke, der er ingen tvang. Man kan, helt præcis som i dag, benytte sig af de nationale ordninger, hvis man vil. Det er bare en ekstra mulighed, man får, som faktisk vil være en kæmpe fordel for ganske mange små virksomheder, som ikke skal, om jeg så må sige, betale advokatombkostninger i 25 forskellige lande, men kan nøjes med at gøre det et sted. Det er det tilbud, der er skabt med patentdomstolen, og jeg forstår faktisk ikke, hvorfor man er imod det.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er slut.

Så er der en ny spørger, og det er til transportministeren. Og det er hr. Preben Bang Henriksen, Venstre.

Spm. nr. S 957

13) Til transportministeren af:

Preben Bang Henriksen (V)):

Hvad er ministerens holdning til etablering af den tredje Limfjordsforbindelse over Egholm?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Til transportministeren: Hvad er ministerens holdning til etablering af den tredje Limfjordsforbindelse over Egholm?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 14:41 sat og vedtaget af regionen, Kommunernes Kontaktråd og Aalborg Byråd. Hvad er ministerens personlige holdning til linjeføringen?
Kl. 14:44

Kl. 14:41 **Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Ministeren, værsgo.

Kl. 14:44

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak for det. Jeg vil starte med at sige tak for spørgsmålet. Jeg er fuldt ud opmærksom på, at det er en sag, som har stor betydning og politisk opmærksomhed i hele Nordjylland. Jeg må også til at starte med sige, at jeg godt kan forstå, at borgerne, der bor langs de forskellige linjeføringer, er frustrerede. Jeg synes, vi fra Folketingets side må sige, at de har brug for en afklaring. Derfor vil jeg arbejde for, at der findes en politisk løsning på det i den grønne forligskreds.

Forligskredsen blev med det, der hed »Aftale om en ny Storstrømsbro, Holstebromotorvejen mv. af 21. marts 2013«, enig om en beslutning om, at linjeføringen skal afvente de opdaterede beregninger i landstrafikmodellen. En ny Limfjordsforbindelse er et stort, omkostningsfuldt og indgribende projekt. Derfor er det vigtigt, at beslutningen bliver truffet på et så solidt grundlag som muligt, og de her opdaterede beregninger i landstrafikmodellen skal understøtte en sådan oplyst beslutning.

Her er det vigtigt at være opmærksom på, at denne beslutning ikke kan træffes af regeringen alene. Analyserne i landstrafikmodellen er besluttet af alle partier i den grønne forligskreds, og det er de samme partier, der i givet fald skal udmønte midler fra Infrastrukturonden til at gennemføre et projekt. Forligskredsen har den 7. februar dette år modtaget et statusnotat, der redegør for arbejdet med at opdatere beregningerne. Ministeriet forventer som nævnt i den forbindelse at modtage en afrapportering fra Vejdirektoratet inden for de næste par uger. Men jeg må også sige, at da det er en ny model, kan det ikke udelukkes, at der kan være behov for konsolidering af resultaterne. Når de endelige resultater foreligger, vil sagen blive drøftet i den samlede forligskreds.

Kl. 14:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:42

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Jamen når man nu har ventet siden 1967 og der går 2 måneder mere med at få de korrekte tal på bordet, så bliver det heller ikke Nordjyllands undergang – det skal jeg medgive ministeren. Så vi venter selvfølgelig gerne, og jeg kvitterer også for ministerens indstilling og at problemet har ministerens bevågenhed.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, når det gælder det notat af 7. februar, som ministeren henviste til før – hvor de opdaterede beregninger, hvoraf der jo allerede er kommet en del og offentliggjort en del, også er nævnt – at det faktisk viser, at problemet, om man så må sige, er værre end forudsat. I hvert fald vil grænsen for kapaciteten i Limfjordstunnellen være nået allerede i 2017 og ikke som oprindelig forudsat i 2020, så meget tyder på, at situationen er værre end forudsat. Men vi afventer selvfølgelig de endelige tal.

Indtil da ville det jo så være rart nok at få ministerens egen personlige holdning til det, for det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at vi er mange, der glæder os over, at vi er gået fra at have en minister fra SF – hvis afdeling i Aalborg jo i den grad har været imod den her forbindelse – til at vi nu har en socialdemokratisk minister. Så vidt som man nu kan glæde sig inden for de rammer, der er, men det gør vi da.

Så meget desto mere vil jeg godt være helt sikker på, at ministeren også er af den opfattelse, at den forbindelse, der etableres over Egholm, etableres som en Vestforbindelse, ganske som det er forud-

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Et af problemerne i den nuværende situation er jo, at der med de VVM-undersøgelser, der er lavet, er to linjeføringer tilbage, hvor beboerne begge steder er stavnsbundet. De har – hvilket jeg synes er fuldkommen forståeligt – en frustration over det, et problem med det, og der er det, jeg siger, at det mener jeg vi må arbejde på at finde en politisk løsning på. Hvis man ser på de tal, som findes nu, og som altså ikke er blevet gennemregnet ud fra den nyeste trafikmodel, så kan man se, at forrentningen på Egholm er oppe på 7,8 pct. – det er et tal, jeg har her – mens den på den østlige forbindelse er på 2,2 pct. Og vi er jo, når vi skal investere i Danmark, tvunget til at se på de steder, som giver den bedste forrentning. Men der er også miljømæssige og menneskelige aspekter i forbindelse med en Egholmløsning, og derfor er det endnu for tidligt at sige, hvor vi er henne.

Kl. 14:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:45

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg tolker det dog som en kvittering fra ministerens side for det, som de kompetente nordjyske organer, nemlig regionen, kommunkontaktrådet og Aalborg Byråd, har vedtaget som den foretrukne løsning, nemlig Egholmforbindelsen, men vi afventer de endelige tal – det er vi indforstået med. Jeg er glad for, at ministeren har den positive indstilling, som han har, og ellers er jeg bange for, at jeg må sige, at vi så i hvert fald må tales ved.

Kl. 14:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Ministeren, værsgo.

Kl. 14:46

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jamen det kommer vi nok til at gøre alligevel, for det er jo sådan, at jeg vil invitere partierne i den grønne forligskreds – og der er Venstre også med – til at drøfte, hvad vi gør, når vi får de endelige rapporter, og hvordan vi så kan få løst de konkrete problemer. Jeg synes, det er vigtigt, at man på det transportpolitiske område generelt har en konstruktiv tilgang til tingene, for det, man beslutter her, rækker mange generationer frem, og det er noget, som vi har som en fælles arv – også med hensyn til de ting, som tidligere ikke blev gjort godt nok. Nu sagde spørgeren til at starte med noget om, at der var gået mange, mange årtier – det er også mange forskellige regeringer, der har siddet, og som bærer det fælles ansvar – og derfor er min tilgang til det: Lad os få løst problemerne og tænke lang tid frem.

Kl. 14:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Kl. 14:47

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 27. februar 2014, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:47).
